

NAŠ KRAJ 52

Glasilo Krajevne skupnosti Limbuš, leto XLIV, januar 2025

**Glavne limbuške prometnice
čakajo ...**

Vsebina	
Uvodnik predsednice Komisije za informiranje	3
Krajevna skupnost	
– Mrtvi tek	4
– 70. krajevni praznik KS Limbuš in KS Pekre	5
– Častni krajan Alojz Kraner	6
– Aktivnosti na področju komunale 2024	7
Osnovna šola Rada Robiča	8
Pogled v delo šole v preteklem šolskem letu	8
Razvijanje temeljnih vsebin računalništva in informatike v 3b razredu	10
Sajenje dreves z Janjo Garnbret	11
Likovni dosežki naših učencev	11
Erasmus in schools	13
Raziskovalni tabor Ormoške lagune	13
Ekipa "Deželak - junak" se je ustavila tudi v Limbušu	14
Mali pranger 2024	15
Vrtec Limbuš	15
Sodelovanje Vrtca Limbuš s Krajevno skupnostjo Limbuš	15
Društvena dejavnost	
– Turistično društvo Limbuš	16
Izletniško - podniška sekcija v letu 2024	16
Klopotčevanje pred Turističnim domom v Limbušu	17
– Društvo upokojencev Limbuš-Pekre	
Delovanje DU Li-PE v letu 2024	18
Likovni utrinek	19
– Društvo Šola zdravja Limbuš: Starost ni pomembna	19
– Program "Starejši za starejše"	20
– Naši jubilaranti:	
Janez Murko - 80 let	22
Ivan Šalamon - 80 let	23
Pokeršnik Slavica - Slavka - 90 let	
– Prelomno leto za Kulturno društvo Pekre - Limbuš	24
– Veliki skavtski tabor v Limbušu	25
– Krajevna organizacija ZBZOVNOB Limbuš - Pekre	27
– Taborniki Maistrovega rod	26
– Prostovoljno gasilsko društvo Pekre v letu 2023	26
– Krajevni odbor Rdečega križa Limbuš:	
Srečanje starejših krajanov	29
Srečanje krvodajalcev	29
– Karate klub Limbuš: Aktivnosti v letu 2024	30
– Nogometni klub Limbuš – Pekre	31
Podjetniki	
90. let mizarstva Onič	33
Jack & Joe BBQ in PIZZA	34
Predstavljamo	
Naša nova rajonska policistka	37

NATEČAJ za izvirno obliko PLAKETE KS Limbuš

V Krajevni skupnosti Limbuš se vsako leto ob krajevnem prazniku zahvalimo posameznikom, društvom ali organizacijam za njihov prispevek v družbenem življenju našega kraja in širše.

V skladu s *Pravilnikom o imenovanju »Častni krajan Krajevne skupnosti Limbuš« in priznanjih Krajevne skupnosti Limbuš«* podeljujemo pisne zahvale in priznanja, male in velike plakete ter naziv »častni krajan«, pravilnik pa določa tudi obliko in vsebino listin in plaket.

Želeli bi, da bi bile plakete bolj izvirne, originalne, bolj »limbuške, naše«.

V kolikor imate primerno idejo za izvirno obliko in podobo plakete Krajevne skupnosti Limbuš,

vas vabimo, da svojo idejo pošljete **do 31. marca 2025** na naslov:

Krajevna skupnost Limbuš,
Ob Blažovnici 41
2341 Limbuš

ali na elektronski naslov:
ks.limbus@maribor.si

Komisija za priznanja bo izmed prispelih predlogov izbrala najbolj izvirnega in primernega za izdelavo.

KRAJEVNA SKUPNOST LIMBUŠ kontaktni podatki

KS Limbuš

Ob Blažovnici 41, 2341 Limbuš

Tel. št.: 02/2201-838, 02/6131-200,

051/311-030; fax št.: 02/6131-214

e-pošta: ks.limbus@maribor.si

Tajnica: Karolina Merc

Odgovorna oseba za posredovanje informacij javnega značaja je Andrej Šauperl, predsednik Sveta krajevne skupnosti Limbuš.

Uradne ure za poslovanje s strankami:

v ponedeljek od 8.00 do 12.00,

v sredo od 8.00 do 12.00 in od 14.00 do 17.00,

v petek od 8.00 do 12.00.

»NAŠ KRAJ št. 52«

Spoštovane krajanke in krajan Limbuša,

v rokah imate 52. številko glasila Krajevna skupnosti Limbuš - Naš kraj. V minulem letu smo v mesecu maju izdali posebno številko glasila, ki je bila posvečena 70. krajevnemu prazniku krajevnih skupnosti Limbuš in Pekre in v njej smo vam prikazali zgodovino kraja od l. 1954 naprej.

V tokratni številki pišemo o dogajanjih v letošnjem letu: o aktivnostih na komunalnem področju, zapisali smo, kaj je novega v vrtcu in v šoli, kako uspešna je krajevna društvena dejavnosti, predstavljamo vam Mizarstvo Onič, ki letos praznuje svojo 90-letnico in novo restavracijo ob Limbuškem nabrežju Jack and Joe.

Predstavljamo vam tudi nagrajence Krajevnih skupnosti Limbuš za leto 2024 in naše znane krajanke – jubilate.

V imenu komisije za informiranje pri svetu KS Limbuš se zahvaljujem vsem avtorjem pisnih in slikovnih prispevkov, lektorici, PDF urejevalcu, tiskarni, tistim, ki so tisk materialno omogočili in pošti, da je glasilo doseglo vaše domove.

V minulem letu smo skupaj doživljali različne situacije, a kljub včasih različnim pogledom smo tu, združeni in močnejši. Vsaka preizkušnja je s seboj prinesla priložnost za rast, za krepitev notranjih moči in za povezovanje z drugimi. Naj bodo izkušnje, ki smo jih pridobili, vir modrosti, ki nas bo vodila v prihodnost, tako v družbenem kot zasebnem življenju.

Želim vam navdihujoče leto, ki prihaja.

Marijanca Karmel, predsednica Komisije za informiranje

3

Pojasnilo

Kar navadili smo se, da smo Naš kraj običajno v nabiralnike prejeli v decembru. To številko dobivate v roke nekoliko kasneje. Razlog za to tiči v načinu financiranja programov dela krajevnih skupnosti, ki so vezane na proračun Mestne občine Maribor. Ker mestni svetniki še niso sprejeli proračuna za leto 2025, lahko v krajevni skupnosti plačujemo le tekoče stroške, kot so elektrika, voda ..., stroške tiska glasila pa šele po sprejetju proračuna. Seveda na proračun čakajo tudi vsa vzdrževalna dela in obljubljene investicije, kar pa je še bolj "boleče" od zamika izida našega glasila.

Andrej Šaupel

**Svet krajevnih skupnosti Limbuš vam želi
da bo tudi leto**

2025

**mirno, ustvarjalno
in uspešno!**

4

MRTVI TEK

Kaj zapisati ob zaključku leta, kot je bilo 2024? Po dveh letih intenzivne komunalne gradnje smo se na hitro vrnili v mrtvilo, ki ga poznamo v naši krajevni skupnosti že leta ... vsaj na komunalnem področju. V proračunu Mestne občine Maribor za leto 2024 za naše potrebe ni bilo predvidenega denarja, čeprav so nekateri projekti ostali nedokončani in se novi vsem obljubam in neštetim sestankom navkljub, niso pričeli izvajati.

Navkljub mnogim besedam o pomenu krajevnih skupnosti in mestnih četrtih, ki jih dnevno slišimo iz ust župana in ostalih mestnih politikov, kljub temu da v mestnem svetu sedita celo dva svetnika iz liste, ki se v svojem imenu ponaša z »... za pravičen razvoj mestnih četrti in krajevnih skupnosti«, člani svetov krajevnih skupnosti in tudi mestnih četrti iz dneva v dan ugotavljamo, da so te besede bolj ali manj le besedičenje. V minulem letu smo sicer dočakali tudi »Strategijo razvoja mestnih četrti in krajevnih skupnosti«, ki je eden od prepotrebnih dokumentov, ki bi jih naj imelo tako veliko mesto, kot je Maribor in v katerem je na enem mestu popisano stanje v posameznih mestnih četrtih in krajevnih skupnostih, kot tudi vizija, kako se bodo ti ožji deli mestne občine razvijali v bodočnosti. Samo upamo lahko, da ta dokument ne bo samo eden v vrsti mrtvih črk na papirju ...

Vsakdanje realno življenje namreč kaže precej drugačno podobo, kot bi jo želeli. Veliko preveč energije in časa je potrebno, da pokrpamo kakšen kos cestišča ali odpravimo napako, ki so jo zagrešili gradbinci med zadnjimi deli, veliko preveč energije in časa je potrebno, preden »beseda meso postane«.

Tik pred novim letom nam je bil predstavljen t.i. »Masterplan« obnove cestišč v Mestni občini Maribor. Gre za popis vseh cest in ulic v občini, ki so potrebne sanacije, obnove ali popravil. Strokovnjaki v MOM so na osnovi strokovne metodologije določili prioritete, glede na uničenost cestišča, promet, tip prometa itd., politika pa je potem dodala še predvidene termine sanacije in okvirne vrednosti le teh. Dobili smo seznam, nad katerim smo kar ostrmeli, saj so potrebe in prioritete, kot smo jih do sedaj zagovarjali v krajevni skupnosti ter jih vestno sporočali službam mestne uprave, obrnjene na glavo. Ceste za obnovo ali sanacijo, za katere v krajevni skupnosti prosimo že leta, so neke na koncu seznama ali jih na seznamu sploh ni, medtem ko so kot najbolj prioritete zapisane tiste, za katere mi menimo, da so obnove sicer potrebne, vendar zagotovo ne v prvem planu. Na primer: menimoo, da je izgradnja 300 m ceste iz centra Limbuša do železniške postaje veliko bolj nujna in potrebna (zadnja ocena vrednosti cca 70.000 €), kot obnova in rekonstrukcija ceste na Dravsko nabrežje (vrednost 800.000 €). Ob tem so na seznamu tudi nekatere ulice, za katere nam ni jasno, kako so se na seznamu sploh znašle, saj so v dobrem, da ne rečem odličnem stanju ...

Do sredine januarja smo imeli sveti KS in MČ čas, da podamo svoje pripombe in mnenja, kakšna pa bo nato usoda tega »Masterplana«, pa še ne vemo. Samo upamo lahko, da bodo končno upoštrevane naše pripombe in želje. Upam si trditi, da prav mi, krajanji v krajevnih skupnostih, najbolj poznamo problematiko naših cest, promet na teh cestah in pomembnost posamezne ulice, ceste za naše vsakdanje normalno življenje.

Neurja in naravne nesreče v minulih nekaj letih so vzpodbudile večje aktivnosti na vzdrževanju vodotokov, za kar je pristojna država. Tako se je nadaljevala sanacija brežin in struge Blažovnice ter tudi v letu 2025 so zagotovljena sredstva za nadaljevanje del.

Je pa bilo minulo leto bolj pestro na področju družbenega življenja. Spomladi je Mestna občina Maribor v sodelovanju z našo krajevno skupnostjo organizirala veliko čistilno akcijo, v kateri smo očistili naš del dravskega nabrežja, ki je del Krajinskega parka Mariborsko jezero.

V maju smo praznovali 70. krajevni praznik in ob tej priložnosti izdali posebno številko glasila, ki so ga prejela gospodinjstva obeh krajevnih skupnosti. Prireditve v sklopu praznovanja, ki jih prirejajo obe krajevni skupnosti in naša društva, so bile lepo obiskane. Posebej svečana je bila tudi osrednja proslava, o kateri več pišem v posebnem članku.

Širitev dogodkov je v minulem letu doživel tudi december, ki smo ga poimenovali »Čarobni december«. Pričeli smo z odlično obiskanim prižigom luči na božično-novoletni jelki v centru Limbuša in nato naslednje štiri nedelje nadaljevali s prižigi sveč na

70. krajevni praznik KS Limbuš in KS Pekre

V minulem letu smo praznovali že 70. krajevni praznik Krajevnih skupnosti Limbuš in Pekre. Že dolgoletna praksa je, da praznujemo praktično ves mesec maj, saj se v praznovanje ves mesec vključujejo naša društva s svojimi prireditvami in predstavami društvenega dela. Tako je mesec maj poln kulturnih in športnih prireditev, celoten program prireditev pa v obliki letaka vsako leto prejmejo gospodinjsva obeh krajevnih skupnosti v poštne nabiralnike. Praznik krajevnih skupnosti praznujemo skupaj, saj se tudi sicer naše družbeno življenje zelo prepleta – imamo mnogo skupnih društev, šolo, skupne gasilce, župnijo ... Prav tako je že dolgoletni dogovor, da osrednjo proslavo organiziramo izmenično, eno leto ena, drugo pa druga krajevna skupnost. Letošnja proslava je tako pripadala naši krajevni skupnosti in odločili smo se, da jo pripravimo v nekoliko drugačni obliki, kot je bila navada do sedaj.

V počastitev 70. krajevnega praznika smo najprej v maju izdali priložnostno glasilo, v katerem smo zajeli zgodovino obeh krajev in kronološko orisali razvoj društev, šolstva in družbenega življenja v Limbušu in Pekrah v zadnjem stoletju. Opisali smo nastanek praznovanja krajevnega praznika in se skozi spomine ter fotografije spomnili, kako so ta praznovanja potekala nekoč. Med drugim smo predstavili še spomine na te minule čase, in sicer skozi prizmo nekaj naših krajanov, ki so bili rojeni pred 70 leti in so ta razvoj ter spremembe tudi doživeli.

Jubilejni krajevni praznik pa je s svojim nabrušenim jezikom popestril najbolj priljubljen komik pri nas – Tadej Toš. Polno šolsko telovadnico je spet do dobra napolnil s smehom na svoj račun, pa tudi na račun lokalnih in državnih politikov. Šolska telovadnica je veliko premajhna za vse vas, ki ste si predstavljali ogledati, zato se tukaj še enkrat opravičujem vsem, ki ste žal ostali brez vstopnic.

adventnem venčku, ki so bili popestrjeni z obiskom Miklavža, Božička in slovenskimi skavti. Miklavž in Božiček sta otrokom prinesla darila, slovenski skavti pa vsem betlehemsko luč miru.

Množičen obisk vseh teh prireditev je spet pokazal, da se tudi v našem kraju ljudje še vedno radi družijo ob takšnih javnih prireditvah. Prav tako se je spet pokazalo, kako v Limbušu primanjkuje ustrezen prostor za organiziranje kulturnih in družabnih prireditev, a to je spet ena izmed tistih dolgih, desetletnih zgodb, ki jih imenujem »mrtvi tek«, kot sem zapisal v naslovu tega članka.

Je pa povsem nenadoma, nenapovedano in potihoma eden dobrih decembrskih mož prinesel tudi že pred leti obljubljeni kolesarnico ob osnovni šoli, izglasovani projekt še iz prvega participativnega proračuna namreč. Prav tako je eden teh navihancev prinesel velikanski loto dobitok srečnežu, stanujočem v mariborski občini in posledično nenadejana sredstva tudi v mestni proračun. Še bolj presenetljiva pa je bila odločitev župana, da ta sredstva nameni izvedbi izglasovanih projektov iz drugega participativnega proračuna. Če bo držal besedo, potem se tudi v Limbušu lahko nadejamo realizaciji nekaj predlogov, ki so bili na glasovanju krajanov potrjeni in sedaj čakajo na sredstva.

Pred nami je leto 2025, ki je polno velikih upov in še več velikih neznank. Zakon o financiranju občin, za tem sprejetje dvoletnega mestnega proračuna, razpisi, izbira izvajalcev del in izvedba del se zdi prava smer. Ali se bodo vse te zvezde v resnici poravnale, boste lahko kar hitro opazili sami: morda se bomo veselili novih gradbišč, morda pa tekli še enoletni »mrtvi tek«. Platno in škarje je v rokah župana, mestne uprave in mestnega sveta. Mi v krajevni skupnosti pa bomo še naprej »konstruktivno tečni«.

Andrej Šaupert,
predsednik Sveta krajevnih skupnosti Limbuš

Osrednjo proslavo smo organizirali 31. maja, prav tako v telovadnici limbuške osnovne šole. Proslavo je vodil Stane Kocutar, ki je obudil zgodovinski spomin na dogodke, ki se jih ob obeleževanju praznika spo-

minjamo, podelil pa tudi svoje spomine na leta, ko je še sam prebival v Laznici, obiskoval limbuško šolo in sodeloval na takratnih prireditvah ob krajevnem prazniku.

Pozdravne besede v imenu Mestne občine Maribor je izrekel mariborski podžupan dr. Samo Peter Medved. V kulturnem delu programa so sodelovali mladi folkloristi iz limbuške osnovne šole in vrhunska pevca, tenorist mariborske opere Tim Ribič ter sopranistka Špela Pokeržnik.

Vsakoletna osrednja proslava pa je namenjena tudi besedi zahvale tistim, ki v kraju ne samo živijo, ampak se tudi trudijo za boljšo podobo kraja, za njegovo kulturno življenje ali kako drugače sodelujejo v javnem življenju v krajevni skupnosti.

Tem krajankam in krajanom, pa tudi društvom ali organizacijam se Krajevna skupnost zahvali s podelitvijo priznanj, zahval, plaket in nazivom častnega krajana, ki ga je letos prejel Alojz Kraner.

Letos so male plakete Krajevne skupnosti Limbuš prejeli Stanka Krajnc, Ivan Šalamon, Ivan Mergeduš in Marijanca Karmel. Pisna priznanja so prejeli Ivan Gomboc, Štefka Čontala, Janez Karničnik in Šola zdravja. Jubilejno plaketo pa je prejelo Društvo tabornikov Maistrov rod, ki je v letu 2024 prav tako praznovalo 70 let delovanja.

Vsem dobitnikom plaket in priznanj še enkrat čestitamo in izrekamo zahvalo za njihovo delo.

Andrej Šauperl

ČASTNI KRAJAN Alojz Kraner

Svet Krajevne skupnosti Limbuš je na osnovi Pravilnika o priznanjih in predloga Komisije za priznanja na svoji 6. redni seji 24. aprila 2024 sprejel sklep, s katerim podeljuje naziv častni krajan Krajevne skupnosti Limbuš gospodu Alojzu Kranerju z naslednjo utemeljitvijo:

Alojz Kraner je rojen in že vse svoje življenje živi ter dela v Limbušu. Že kot mladinec se je vključeval v javno delo in življenje v domačem kraju. Kasneje, ko si je na Grajskem griču ustvaril družino in dom, pa je nadaljeval z aktivnim sodelovanjem pri razvoju Limbuša, še posebej na komunalnem področju. Nekajkrat zapored je bil izvoljen za svetnika v Svet krajevne skupnosti Limbuš, po en mandat pa je bil tudi podpredsednik in predsednik sveta.

Ob tem je bil nekaj mandatov predsednik Komisije za komunalno in se je izredno angažiral na področju urejanja komunalne infrastrukture v naši krajevni skupnosti. Veliko svojega prostega časa je namenil mnogim aktivnostim s področja komunale, od prizadevanj za urejanje in asfaltiranje ulic ter cest, za širitev vodovodnega omrežja tudi v najbolj odročne dele naše krajevne skupnosti, za izgradnjo kanalizacijskega omrežja, za širitev javne razsvetljave in nenazadnje za boljši in zanesljivejši mobilni signal na hribovitem področju naše krajevne skupnosti.

Komisiji za komunalno v krajevni skupnosti Limbuš predseduje tudi v tem mandatu in nemo-goče je prešteti tisoče poslanih in prebranih elektronskih sporočil, ur telefonskih pogovorov ter sestankov s prošnjami, moledovanji, dogovarjanji in usklajevanji z odgovornimi v različnih uradih

na mestni občini Maribor ali pri različnih javnih podjetjih, kadar je potrebno reševati večje ali manjše probleme krajanov, pa naj si bo to od neurja uničene ceste, neurejeni in zaraščeni vodotoki ali pa kakšna cestna svetilka, ki potrebuje novo žarnico.

Alojz Kraner je med drugim član Odbora za komunalne in gospodarske javne službe v Mestni občini Maribor, kjer po svojih močeh zastopa interese naše krajevne skupnosti in odbor ter mestne svetnike seznanja s težavami in potrebami, ki jih imajo naše krajanke in krajani.

Alojz, ali kot se rad sam podpiše »za prijatelje Slavko«, je planinec in aktivni športnik v Karate klubu Limbuš, kjer je dosegel mojstrski naziv 1. dan in s tem črni pas.

Dolgoletno aktivno delo Alojza Kranerja v naši krajevni skupnosti pomeni izjemni prispevek k razvoju, ugledu in uveljavljanju Krajevne skupnosti Limbuš, zato mu Svet krajevne skupnosti Limbuš podeljuje naziv častni krajan.

AKTIVNOSTI NA PODROČJU KOMUNALE V LETU 2024

Letošnje leto so zaznamovale visoke temperature in vodne ujme, ki so povzročale škodo na krajevnih cestah, še posebej na tistih, ki niso bile primerno vzdrževane.

Kot predsednik komisije za komunalno skupaj s predsednikom Sveta krajevne skupnosti nenehno iščeva podporo mestnih svetnikov in podžupana, pa tudi župana. Ker sem član Odbora za komunalne in gospodarske javne službe MOM, tudi tam nenehno opozarjam na naše potrebe.

V minulem letu smo se z odgovornimi na MOM za področje komunale sestali kar nekajkrat. Prvič 21. 2. 2024, nato spet 13. 3. 2024 ter nato spet po letnih počitnicah, 30. 10. 2024, ko nas je obiskal podžupan Samo Peter Medved. Z njim zelo dobro sodelujemo in smo zaradi njegovega posluha za naše komunalne probleme tudi bolj »optimistični.«

Eden najpomembnejših do sedaj še nerealiziranih projektov v naši krajevni skupnosti je rekonstrukcija ceste in izgradnja pločnika od centra Limbuša do križišča z Limbuško grabo, za katero je v proračunu za leto 2025 in 2026 sicer predvidena postavka, a je mestni svet na novembrski seji zavrnil sprejem proračuna, tako da za enkrat še ne vemo, kako bo projekt financiran.

Zelo pa smo žalostni, ker MOM še vedno ne najde sredstev za asfaltiranje ceste proti železniški postaji. To bi moralo biti realizirano že lani, a se to ni zgodilo niti letos!

Obstaja možnost, da bi naj ta del ceste obnovile državne železnice ob rekonstrukciji proge proti Rušam. Kdaj bo do tega prišlo pa še sami ne vedo, ker dokler se dela ne začnejo je časovnico težko napovedati.

Omeniti moram realizirane zadeve, ki omogočajo našim sokrajanom varnejšo vožnjo po cestah, ki jih je uničila vodna ujma.

Z novimi muldami smo rešili problem meteornih voda in uničevanja bankin na koncu Limbuške grabe mimo domačije Hojnik v smeri Šauperlovih z novimi muldami in pravilnim odvodnjavanjem v potok. Čakamo še na nekaj kanalet.

V avgustu je bila sanirana poškodovana odbojna ograja in narejena nova mulda ob cesti na Meranovem, saj je prav tako zaradi meteornih voda grozila velika nevarnost plazov in upam, da smo to preprečili.

Dobro sodelujemo s službami DRSV in VGP Drava, ki vzdržujejo vodotoke, kot je naš potok Blažovnica. Lani so sanirali nabrežino pri starem mlinu, letos pa so nadaljevali v Vrhovem dolu pri domačiji Ipavec. Regulacija potoka pomeni varnost občanov, ki živijo ob njem in njihovega premoženja. Kr ob takih delih včasih pride tudi do

zapletov kaj in kako, smo te reševali na sestanku v naši KS. Kot predsednik komisije za komunalno v prisotnosti predsednika Sveta sva bila mediatorja in dogovor je bil uspešen.

Še vedno je nerešen problem čiščenja potoka Blažovnica v samem centru Limbuša, saj izgled struge Blažovnice s svojo poraščenostjo in zanemarjenostjo kazi izgled centra našega kraja. Pristojni nam odgovarjajo, da je pretočnost potoka normalna in ni potrebe po čiščenju ...

Vztrajali bomo, da v bodoče ne bo tako, ter se poskušali dogovoriti za čiščenje vsaj vsako drugo leto, za košnjo pa vsaj enkrat leto.

Postavili smo novo luč na Strmi ulici in zadostili željo krajanov, ki tam živijo.

Krajane naše krajevne skupnosti (pa tudi druge v MOM), ki so bili priključeni na novoizgrajeno kanalizacijo so zelo razburile odločbe o plačilu komunalnega prispevka, ki ga je MOM pričela ponovno obračunavati. Prizadeti so vsi, ki so kanalizacijski priključek pridobili v zadnjih dveh letih.

Še posebej je boleče dejstvo, da smo bili vsi zavedeni z informacijami pristojnih, da ob izgradnji za občane in krajane ne bo nobenih dodatnih stroškov, kaj šele da bi kdo omenil pobiranje komunalnega prispevka. Izkazalo se je, da so ga nekoč v preteklosti preprosto pozabili obračunavati, saj je sicer predpisan z zakonom. Opravičujem se, da smo tudi mi bili zavedeni in smo med krajani širili neresnico.

*Alojz Kraner, predsednik
Komisije za komunalno*

OSNOVNA ŠOLA RADA ROBIČA LIMBUŠ V ŠOLSLEM LETU 2023/2024

“Učitelj je poklic, ki ustvarja vse druge poklice.”
Neznani avtor

V šolskem letu 2023/2024 je OŠ Rada Robiča Limbuš obiskovalo 421 učencev, ki so bili vključeni v 18 rednih oddelkov.

V viziji šole imamo zapisano, da bomo mavrico naše šole obarvali z znanjem, strokovnostjo, ustvarjalnostjo, odgovornostjo, spoštljivostjo in strpnostjo.

Vsem učencem želimo zagotoviti varno in vzpodbudno učno okolje. Skozi vse šolsko leto smo udeleževali posodobljene dokumente Pravila šolskega reda, Hišni red in Vzgojni načrt šole. Vsekakor ni dovolj, da pravila samo poznamo, treba jih je živeti. Učenci potrebujejo veliko pomoči in vodenja, če želimo, da med njimi steče medvrstniška pomoč. Temu področju smo namenili veliko pozornosti. Solidarnost smo razvijali znotraj posameznih oddelkov, tudi prek različnih akcij, kot so zbiranje bakrenčkov, šolskih zvezkov itd. Veliko pozornosti smo namenili komunikaciji med sošolci. Med poukom smo prek uporabe različnih metod in oblik dela ustvarjali priložnosti za sodelovanje učencev.

Za starše smo pripravili Kodeks za starše, z željo po dobrem, konstruktivnem sodelovanju. S posameznimi področji sodelovanja z njimi smo lahko zelo zadovoljni. Obisk staršev na vseh naših prireditvah je bil zelo dober, prav tako so se zelo aktivno vključevali v različne akcije, kot je npr. martinova stojnica. Kar nekaj izzivov pa nas še čaka na področju obiska staršev na predavanjih, roditeljskih sestankih in govorilnih urah. Predvsem starši učencev predmetne stopnje so se teh dejavnosti slabo udeleževali. Želeli bi, da bi bili vsi starši tisti, ki se zanimajo za celovit otrokov napredek, ob šolskih ocenah tudi za usvojeno znanje, redno opravljanje šolskih dolžnosti in vedenje.

Bili smo vključeni v različne projekte, na tem mestu bom izpostavila dva. Zaključili smo triletni izredno uspešen projekt Erasmus+ Debating as a New Approach to Learning in se udeležili še zadnje mobilnosti z učenci v Italiji. V okviru projekta je nastal spletni priročnik za osnovne in srednje šole Introducing debate in the curriculum.

Projekt Inovativna pedagogika 5.0 je bil nosilen projekt na šoli in bo trajal več let. Imeli smo dva inovativna oddelka, v delo v razredih smo smiselno vnašali razvoj digitalnih kompetenc. Pomembna je bila sprememba našega mišljenja, ki se je odmaknila od uporabe smiselnih digitalnih orodij pri pouku k razvoju digitalnih kompetenc v skladu z Digcomp 2.2. Tako smo se znotraj projektnega in razvojnega tima na šoli skozi

vse leto strokovno izpopolnjevali, skupaj načrtovali in izvajali dejavnosti za učence.

V celoti smo realizirali zastavljen program predmetnika ter dneve dejavnosti. Z rezultati naših učencev 6. in 9. razreda pri matematiki, slovenščini in angleščini na nacionalnem preizkusu znanja smo bili zadovoljni, saj so dosegli rezultate, ki so, razen pri enem predmetu v 9. razredu, nad državnim povprečjem.

Izvedli smo vse načrtovane šole v naravi, petošolci so imeli plavalno šolo v naravi v Poreču, sedmošolci alpsko šolo smučanja v Galsterbergalmu v Avstriji, drugošolci pohodništvo in jahanje v ČŠOD Škorpiljon. Tretješolci bi morali imeti v mesecu decembru tek na smučeh na Pohorju, a smo ga zaradi pomanjkanja snega prestavili na kasnejše mesece. Žal te šole v naravi nismo mogli izvesti kot tek na smučeh, ampak smo jo izvedli kot pohodniško šolo v naravi. Pri plačilu šol v naravi smo staršem poskušali pomagati prek različnih akcij in pridobivanja sponzorskih sredstev, kar je v tem šolskem letu potekalo uspešno.

Učenci 1. in 3. razredov so opravili tečaj plavanja. V prostorih šole smo izvedli pevsko šolo za učence mladinskega pevskega zbora. Za nadarjene učene smo izvedli različne aktivnosti (med drugim ogled pajštve, opazovanje netopirjev, matematično delavnico, sobo pobega, »macrame« delavnico, izdelavo letečega metulja, bili so v Centru eksperimentov v Mariboru, obiskali Zavod Mars in slovenski knjižni sejem v Ljubljani ter se udeležili raziskovalnega tabora Ormoške lagune).

Za učence, ki so obiskovali fakultativni pouk nemščine, smo izvedli strokovno ekskurzijo v Gradec. Izvedli smo tudi strokovno ekskurzijo v Verono, ki je bila namenjena nadarjenim učencem in vsem tistim, ki so med šolskim letom pomembno prispevali k ugledu šole.

Naši učenci so med šolskim letom sodelovali na tekmovanjih z različnih področij znanja. Na tekmovanjih iz znanja so dosegli tri zlata priznanja na državnem nivoju. Sedmošolec Jure Rožič je osvojil zlato priznanje na tekmovanju iz geografije, devetošolka Urša Kuhar zlato priznanje na tekmovanju iz slovenščine ter devetošolka Julija Zelenko na tekmovanju iz nemščine.

Naši učenci so osvojili pet srebrnih priznanj: dve iz Vesele šole, eno na tekmovanju iz angleščine, eno na področju znanja iz sladkorne bolezni ter eno na glasbeni olimpijadi.

Pet učencev je na tekmovanju iz matematike osvojilo bronasto priznanje na regijskem tekmovanju ter 128 učencev priznanje za sodelovanje ali bronasto priznanje na šolskem tekmovanju.

Izvedli smo šolsko tekmovanje Male sive celice, ena ekipa se je uvrstila na regijsko tekmovanje (Rožič, Biderman Da Costa, Šnuderl). Sodelovali smo na tekmovanju Evropejček in skupinsko dosegli 4. mesto, posamično je Urša Kuhar dosegla 9. mesto. Naši učenci so tekmovali na debatnih turnirjih. Četrtošolci so sodelovali na otroški varnostni olimpijadi, na kateri so na občinskem tekmovanju dosegli 4. mesto.

Sodelovali smo na različnih natečajih. Na šoli smo izvedli literarni in likovni natečaj. Naši učenci so sodelovali na natečaju ELA 2024 – Mali Pranger za najboljše pesmi na temo OBJEM, kjer je bila nagrajena sedmošolka Sofija Kamenšek. Sodelovali smo na natečaju Plakat miru pod naslovom Upajmo si sanjati. Sedmošolki Sofia D in Sofija Kamenšek ter šestošolka Tjaša Vreš so se s svojimi plakati uvrstile z občinskega na nadaljnje tekmovanje v državi za najlepši plakat v Sloveniji. Tjaša Vreš je bila dobitnica 3. nagrade v državi. Učenci so sodelovali tudi na natečaju Planica 7. Risba naše sedmošolke Tjaše Vreš je bila izbrana za najizvirnejšo. Po njeni predlogi je bil izdelan pokal, tiskanja v 3D obliki sta se udeležili tudi Tjaša in njena mentorica, učiteljica Jasna Antolinc. V mesecu marcu sta se skupaj še s šestimi učenci udeležili tudi snemanja otroške oddaje Krompir na RTV v Ljubljani. V nedeljo, 24. 3. 2024, je Tjaša na finalu svetovnega pokala v smučarskih skokih Planica 2024 pokal predala zmagovalcu pokala Planica 7, Danielu Hubertu.

Naši učenci so bili uspešni na številnih športnih tekmovanjih. Tekmovali so v atletiki, krosu, gorskem teku, badmintonu, odbojki in odbojki na mivki, roketu, košarki, nogometu, namiznem tenisu, smučanju, deskanju na snegu, akvatlonu, streljanju in šahu.

Bronasto medaljo je na državnem prvenstvu v streljanju osvojil sedmošolec Mai Sivec. Na državno prvenstvo v atletiki se je uvrstil devetošolec Liam Bassin in osvojil 4. mesto ter sedmošolec Tine Koper, ki je dosegel 11. mesto. V ekipnih tekmovanjih so največji uspeh dosegle deklice v rokometu, v četrtfinalu državnega prvenstva so dosegle 3. mesto, na področnem tekmovanju so osvojile 2. mesto. Imeli smo občinske in področne prvake med mlajšimi dečki v odbojki ter med mlajšimi dečki v rokometu, tudi starejši dečki so bili področni prvaki v rokometu, tekmovali so tudi v četrtfinalu državnega prvenstva. Mlajše deklice so v rokometu osvojile 3. mesto na področnem tekmovanju. Uspešni smo bili tudi v nogometu, kjer so mlajši dečki na področnem tekmovanju osvojili 2. mesto. Med posamezniki sta bila Tine Koper in Alin Handanović področna prvaka v atletiki. Na področnih tekmovanjih so naši učenci dosegli še kar nekaj drugih in tretjih mest.

Trije devetošolci so po izboru učiteljev in sošolcev za nagrado teden dni jadrani v okviru projekta Mirno morje. Vsa sredstva za jadranje so bila pridobljena donatorsko.

Mladinski in otroški pevski zbor se je predstavil na reviji pevske zborov, folkloristi pa na Srečanju folkloristov. Udeležili smo se bralnega maratona.

Izvedli smo Prežihovo bralno značko, 15 devetošolcev je prejelo priznanje za zlatega bralca. Izvedli smo tudi angleško in nemško bralno značko.

Vedno znova lahko zapišem, da sem izredno ponosna na vse različne proslave, delavnice in prireditve, ki jih izvedemo med šolskim letom.

Tako smo v mesecu oktobru izvedli aktivnosti ob tednu otroka, ki je potekal pod sloganom »Zakaj in zatoji radovednosti«. Sodelovali smo na komemoraciji v kraju ob dnevu spomina na mrtve. Ponovno smo lahko, brez omejitev za obiskovalce, pripravili Sejem dobre volje. 1. decembra popoldan je šola pokala po šivih, v njej se je trlo obiskovalcev. Vsi delavci šole so skupaj z učenci poskrbeli za nepozaben dogodek. Na stojnicah so bili čudoviti in praktični izdelki, pripravljene so bile različne sobe doživetij za otroke, nasitili smo lahko lačne želodčke, prisluhnili pevcem ... Vse zbrane prostovoljne prispevke bomo namenili vseh učencem, ki gredo v šolo v naravi. Tudi ob krajevnem prazniku je bila šolska telovadnica polna obiskovalcev, saj je zanje šola pripravila prireditve. Šolsko leto smo zaključili z valetom za devetošolce in prireditvijo za učence ob dnevu državnosti. Oba dogodka sta bila odlično izpeljana. Še posebej so se izkazali učenci na zaključni prireditvi, na kateri so lahko pokazali svoje talente. Prireditve je nosila naslov Limbuš ima talent. In res ga ima.

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo se z učenci predmetne stopnje odpravili v Kulturni dom v Pekre, kjer smo si ogledali muzikal. Na prireditvi je šola od Zveze kulturnih društev Maribor svečano prejela zastavo Kulturna šola. Za učence razredne stopnje je bila prireditve v šolski avli.

Tekom šolskega leta smo na različne načine obeležili različne spominske dni, tokrat prvič tudi mednarodni dan matematike. Učenci so se pomerili v recitiranju decimalnih števil.

Posebej smo obeležili leto generala Rudolfa Maistra in dan Maribora. Na šolskem igrišču smo pričakali Deželaka junaka.

Šola je od Taborniške zveze Slovenije prejela priznanje za podporo pri izvajanju taborniških dejavnosti Društva tabornikov Maistrovega roda Limbuš. Priznanje je prejela ob 70-letnici delovanja društva.

V tem letu smo imeli kar nekaj daljših nadomestnih zaposlitev zaradi bolniških odsotnosti. Med šolskim letom se je najprej upokojila naša dolgoletna kuharica, ga. Antonija Marčič, nekaj dni kasneje še vzgojiteljica in druga strokovna delavka v 1. razredu, ga. Trauda Bahčič, ob koncu šolskega leta pa še učiteljica biologije in kemije, ga. Marjeta Magdič Križaj. Vse so svoje delo odlično opravljale in se jim tudi na tem mestu zahvaljujem.

V zadnjih letih postaja delo v šolah vse težje, vzroke in odgovore zanje moramo iskati na različnih področjih. Ob tem se moramo zavedati, da v slovenskih šolah primanjkuje učiteljev, saj mladi tega poklica ne želijo več opravljati.

Predvsem pa bi se morali zavedati, da so otroci otroci, ki bodo vedno preizkušali meje in iskali svojo pot. Odrasli smo tisti, ki jim moramo postavljati meje in pomagati v iskanju prave poti. Starši so prvi in najpomembnejši vzgojitelji svojih otrok, na tej poti se jim

kasneje priključimo učitelji, z željo, da otroci ob vzgoji in vrednotah pridobijo tudi čim več znanja. Ob tem se moramo zavedati, da živimo v skupnosti in za skupnost.

Ob koncu bi se želela zahvaliti vsem, ki ste prispevali k dobremu delovanju naše šole.

V letu 2025 vam želim vse dobro in ne pozabite vzeti v roke kakšne dobre knjige.

Mojca Kirbiš, ravnateljica OŠ Rada Robiča Limbuš

10 RAZVIJANJE TEMELJNIH VSEBIN RAČUNALNIŠTVA IN INFORMATIKE V 3. B RAZREDU

Naša šola v letošnjem šolskem letu že drugo šolsko leto sodeluje v projektu Inovativna pedagogika 5.0. Vanj smo 3. b razred z razredničarko Marjano Lamprecht vključeni kot inovativni razred. Projekt nam za letošnje šolsko leto nalaga razvijanje temeljnih vsebin računalništva in informatike, krajše temeljnih vsebin RIN. Za nas tretješolce, ki komajda beremo in pišemo, je načrtovano razvijanje računalniškega mišljenja brez računalnika. Te dejavnosti tretješolci razumejo kot igre, ki imajo takšna pravila, da z njimi razvijamo razumevanje algoritmov, programiranje, natančno podajanje navodil, natančno sledenje navodilom, kodiranje besedil, kodiranje slik ipd.

Učenci jih imajo zelo radi in ob izvajanju uživajo, hkrati pa se poleg razvijanja računalniškega mišljenja, učijo sodelovanja, natančnosti, postopnosti ...

Igre večkrat vključujem v pouk za namen utrjevanja učnih vsebin. Tako smo urejali tone glede na višino od najnižjega do najvišjega, števila do 100 od najmanjšega do največjega, dolžine od najkrajše do najdaljše.

Med 14. 10. in 27. 10. 2024 smo se vključili v Teden programiranja (EU Code Week 2024) z igro Lov na zaklad in se vpisali na zemljevid (codeweek.eu/events) ter tako postali del evropske skupnosti Code Week. Zaklad je bilo pravilno rešeno geslo, ki so ga razkrili z reševanjem nalog, ki so od njih zahtevale natančno branje, dober razmislek, sodelovanje in natančno sledenje navodilom. Učencem sem naloge skrila na različna mesta zunaj šole. Učenci so ob iskanju zelo dobro sodelovali in bili ob najdenih nalogah izjemno navdušeni. Kljub temu da so imeli precej težko nalogo, so vse skupine razkrile skrito besedo in s tem našle zaklad.

Razvijanju računalniškega mišljenja brez računalnika smo 8. 11. 2024 namenili celoten tehniški dan, ki smo ga izvedli v 3. a in 3. b razredu.

Na šolskem igrišču smo narisali Huffmanovo drevo. S pomočjo tega drevesa so učenci odkodirali skrita sporočila in ob tem utrjevali gibanje v levo in desno smer. Ob tem so se razgibali na sve-

Razmišljamo ...

Iščemo zaklad ...

Huffmanovo drevo

Razbiranje kod

Kaj če bi se malo umaknili?

V vlogi robotka

žem zraku in se zelo zabavali. Otroci so bili različno spretni, mnogim je uspelo odkodirati celotno sporočilo, ki je bilo zapisano v obliki povedi. Na šolski hodnik smo nalepili različne mreže, ki so bile podlaga za igro »Kaj če bi se malo umaknil«. Pri tej igri so morali razmisliti

nekaj korakov v naprej, da bi dosegli svoj cilj in hkrati cilj skupine. V gibalnici smo se učenci preizkusili v vlogi programerja in v vlogi robota. Robotu so morali načrtovati pot do željenega cilja z nizom ukazov. Velikokrat robot ni prišel do željenega cilja, saj je bila nekje v programu napaka, če pa jim je uspelo, so bili izjemno navdušeni. V razredu so razkrivali zakodirane slike in za slike zapisali kodo.

Opisala sem le nekaj naših aktivnosti, s katerimi vključujem v pouk novosti in inovativne pristope za učinkovitejši in v prihodnost usmerjen vzgojno-izobraževalni proces.

Marjana Lampreht, razredničarka 3. b

SAJENJE DREVES Z JANJO GARNBRET

Na šolo smo konec meseca oktobra dobili ponudbo za sodelovanje v zelo zanimivi in hkrati pomembni akciji podjetja Lumar. Podjetje Lumar je že v lanskem letu pričelo z akcijo posaditve dreves. Tako so lani posadili 1.000 dreves v Selu na Krasu. V letošnjem letu so z akcijo nadaljevali, k sodelovanju pa so povabili tudi nas oz. učence naše šole.

Povabilu smo se seveda odzvali, saj se tudi nam zdi izrednega pomena ozaveščanje naših učencev o pomenu trajnostnega razvoja in varovanja okolja. Akcijo podpira Janja Garnbret, ki se nam je pri akciji tudi pridružila.

V ponedeljek, 4. 11. 2024, smo se tako z organiziranim prevozom odpeljali na Šumik. Tam nas je pričakalo toplo in čudovito vreme, ki ga prav zares nihče ni pričakoval. Ob prihodu na Šumik smo najprej prisostvovali kratkemu pozdravnemu nagovoru in kulturnemu programu. Po prijetnih zvokih zapete pesmi Ženskega pevskega zbora Glasbene matice Maribor pa nas je pozdravila še naša olimpijka Janja Garnbret. Sledilo je kratko izobraževanje in prikaz, »kako pravilno posaditi smreko«, nato pa smo sami poprijeli za delo. Sami smo skopali luknje, posadili smreke in ob posajenem drevesu zabili količek.

Po opravljenem delu smo se, prijetno utrujeni, a zadovoljni in polni vtisov, odpravili nazaj proti šoli. Seveda smo izkoristili priložnost ter spregovorili z Janjo, se z njo fotografirali in zbrali avtogramе.

Katja Vežjak, mentorica

LIKOVNI DOSEŽKI NAŠIH UČENCEV

V preteklem šolskem letu so učenci naše šole sodelovali na različnih likovnih natečajih. S svojimi izdelki so odlično zastopali našo šolo. Glas o OŠ Rada Robiča Limbuš in kraju Limbuš se je širil širom Slovenije.

Mednarodni natečaj Plakat miru 2023 / 2024 *Dare to dream / Upajmo si sanjati*

V šolskem letu 2023/2024 smo se že enajstič udeležili mednarodnega natečaja Plakat miru, ki ga organizira Lions Distrikt Slovenije 129. Tema je bila Upajmo si sanjati. Tokrat je na naši šoli kar 39 učencev sanjalo o svetu, v katerem bi želeli živeti, o svetu, v katerem se uresničijo vse sanje ...

16 plakatov je na povabilo Lions kluba Maribor Piramida zastopalo našo šolo na občinskem nivoju. Učenke Tjaša Vreš iz 6. razreda, Sofija D in Sofija Kamenšek iz 7. razreda so se s svojimi plakati uvrstile v nadaljnje tekmovanje v državi za najlepši plakat v Sloveniji. Izmed več kot 400 prispelimi plakati je bil Tjašin plakat izbran med 24 najlepših plakatov v Sloveniji in je **po izboru strokovne žirije zasedel 3. mesto v državi.**

Pokal Planica 7 - 2024

Na šoli smo letos ustvarjali za likovni natečaj **Od domišljajske risbe do pokala Planica 7 – 2024**, ki ga je razpisala Zavarovalnica Triglav. Številka 7 pomeni sedem disciplin, v katerih tekmujejo skakalci. Zmagovalec Planice 7 je skakalec, ki zbere skupno največje število točk.

Učenke in učenci, ki obiskujejo neobvezni izbirni predmet NUM (4. razred, 5. razred in 6. razred), učenci obveznega izbirnega predmeta LS1 in LS2 ter učenci, ki so imeli željo sodelovati, so ustvarili zelo izvirne in lepe risbe pokalov. Na izboru za najizvirnejšo risbo pokala je sodelovalo 40 učencev in učenek naše šole.

Glasovanje je potekalo tri tedne preko spletne strani Zavarovalnice Triglav. Za najlepšo risbico so lahko svoj glas oddali vsi prebivalci Slovenije. Deset avtorjev iz vse Slovenije, ki je zbralo največ glasov

Osnutek pokala

občinstva, je za nagrado s svojim razredom odpo- tovalo v Planico na ogled četrtkovih kvalifikacij finala svetovnega pokala v smučarskih skokih.

Izmed več kot 1700 pri- spelih risbic je strokovna komisija, v kateri je sodelo- val tudi Cene Prevc, izbrala zmagovalno risbico z naslo- vom »Zmagovalec 7«, ki

Izdelan pokal s 3D tiskanjem

jo je narisala naša učenka Tjaša Vreš iz 6. razreda. Cene Prevc je povedal, da je bil izbor zelo zahteven, saj je vsaka od risbic imela svoje posebnosti, predno- sti, vsaka je bila drugačna. Komisija je pri izboru upo- števala tudi možnost izdelave pokala s pomočjo 3D tiska po narejeni risbi.

Tjaša je bila nad zma- go v natečaju zelo navdu- šena. »To pomeni, da so v mojem ustvarjanju tudi drugi prepoznali, kako posebno je,« je ob novici o izboru komisije za Večer povedala Tjaša. Njen pokal predstavlja pogum juna- kov zime, ki se vsako leto spu- stijo s planiške letalnice.

V nedeljo, 24. 3. 2024, se je skupaj s starši in mentori- co udeležila finala svetovnega pokala v smučarskih skokih Planica 2024. Kot zmagovalka

natečaja pokal Planica 7 2024, ki ga je razpisala Za- varovalnica Triglav, jo je v Planici sprejel Cene Prevc.

S Cenetom si je lahko ogledala dogajanje v Planici še iz drugega zornega kota. S sedežnico se je odpe- ljala na vrh planiške velikanke, od koder je spremljala skoke v poskusni seriji, se sprehodila ob doskočišču skakalnice in po podzemnem hodniku, ki povezuje glavno zgradbo s skakalnicami, spoznala, kako pote- ka organizacija tako velikega dogodka ipd. Ob zaključ-

ku se je v VIP prostoru srečala z našimi skakalci in prejela kartico z njihovimi podpisi.

Najpomembnejši dogodek za Tjašo pa je bil za- gotovo podelitev pokala Planica 7. Tjaša je svoj po- kal predala zmagovalcu letošnjega pokala Planica 7, Danielu Hubertu. Verjamem, da se bo Tjaša veliča- stnosti nepozabnega dogajanja v Planici spominjala še mnogo let.

Da so naši učenci ustvarjali pokal Planica 7 in je Tjaša s svojo risbo zmagala so izvedeli tudi na RTV Slovenija. Tako smo se v četrtek, 21. 3. 2024, z vla- kom odpeljali v Ljubljano, kjer so se učenci naše šole na povabilo RTV Slovenija udeležili snemanja mladinske oddaje Krompir.

12

Tjaša s pokalom v Planici

Mladinska oddaja Krompir na RTV Slovenija

ške oddaje Krompir. Šestošolke Tjaša Vreš, Daša Nekrep, Eva Vodopivec in sedmošolci Kristjan Jemec, Zoja Pirc, Naja Požarnik in Marko Stanić so v oddaji govorili o ustvarjanju risbic za natečaj Planice »Pokal 7 - 2024«. Ob koncu snemanja oddaje sta se učencem na njihove risbe podpisala priljubljena mlada vodite- lja in dramska igralka Gaja Filač in Klemen Kovačič. Oddajo ste si lahko ogledali v soboto, 23. 3. 2024 na SLO1.

Na naše mlade ustvarjalce smo na šoli zelo po- nosni. Prepričana sem, da bomo o njih in njihovem ustvarjanju v prihodnosti še slišali.

ak. slikarka Jasna Antolinc, mentorica

Tjaša s Cenetom, mentorico in družino v Planici

Risanje pokala za Planico 7 je bila enkratna izkušnja. Ko smo pri pouku napenjali možga- ne in iskali ideje za najbolj inovativne pokale, nisem niti pomislila, da bom jaz tista, ki bom prav svoj pokal podelila zmagovalcu. Zagoto- vo sem na začetku občutila tudi nekaj nervo- ze, vendar je to nervozo popolnoma prekrilo veselje. Za vso podporo sem zelo hvaležna moji družini in učiteljici likovne umetnosti, ge. Jasni Antolinc. Res je bila enkratna izkušnja in komaj že čakam na naslednji natečaj.

Tjaša Vreš

ERASMUS IN SCHOOLS

V lanskem šolskem letu smo v okviru dela z nadarjenimi učenci organizirali pestre delavnice. Odzvali smo se tudi povabilu Univerze v Mariboru, ki je v tekočem šolskem letu izvajala projekt »Erasmus in schools«.

Tako so v četrtek, 11. 1. 2024, na šolo prišle tri študentke iz Turčije, Nemčije in Češke, ki so se odločile za študij v Mariboru. Vsaka študentka se je na srečanje pripravila ter v angleškem jeziku predstavila državo, iz katere prihaja. Spoznali smo lego držav, geografske značilnosti, kulinariko ... Preizkusili smo se tudi v izgovorjavi nekaj besed in kratkih stavkov in se tako prvič srečali s turškim in češkim jezikom.

V nadaljevanju projekta »Erasmus in schools« sta učence 8. razredov obiskala dva študenta iz Španije. Prišla sta v petek, 2. 2. 2024 in pripravila predavanje o Španiji s številnimi zanimivimi podatki. Spoznali smo zgodovino Španije, njihove najbolj zanimive običaje (tek z biki in podobno). Za učence sta tudi pripravila kviz. Učenci so sodelovali v angleškem jeziku in povedali kaj o svojih izkušnjah o Španiji.

Učenci so ob predstavitev uživali in se zelo dobro vključevali v pogovor v angleškem jeziku.

Mentorici: Katja Vezjak, Nataša Stojov

RAZISKOVALNI TABOR ORMOŠKE LAGUNE

Prihodnost blagostanja narave leži v rokah naših otrok.

Cornell

Ekološka kriza nas vse pogosteje opozarja, da moramo vzgajati mlade generacije v duhu spoštovanja do narave. Prav zaradi tega z učenci OŠ Rada Robiča Limbuš že nekaj let, skupaj z učiteljico Jasno Antolinc, organiziram Raziskovalni tabor Ormoške lagune.

Naravni rezervat Ormoške lagune se razteza na 55 hektarjih ob reki Dravi. Rezervat, ki je nekoč služil kot prostor za odlaganje industrijskih odpadnih voda iz Tovarne sladkorja Ormož, se je po zaprtju tovarne leta 2010 preoblikoval v živahno mokrišče. Zasluge za preoblikovanje grede naravovarstveni organizaciji DO-PPS (Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije), ki je območje leta 2017 odprla za javnost. Danes je to edinstven kraj za raziskovanje narave.

Tabora se vsako leto udeleži do 15 učencev druge triade, ki jih spremljamo mentorji ter zunanji sodelavec, naravovarstveni ornitolog član DOPPS-a. Nastanitev v lagunah je preprosta in prav zaradi tega izjemno privlačna. Spalno vrečo in podlogo za ležanje prinesemo s seboj. Prostor, kjer spimo, je skromen in majhen. Otroci so navdušeni nad robinzonsko izkušnjo spanja. Kljub temu da se že prvi večer odpravimo na nočno opazovanje ptic in bi pričakovali, da bodo otroci od utrujenosti zaspali, njihov smeh v spalnih vrečah dolgo ne potihne.

Budnica naslednjega jutra je že ob 6. uri. Otroci najprej poskrbijo za živali v ogradi. Nato se odpravimo na tematsko učno pot. Učenci imajo daljnoglede, prinesemo še spektiv, ki je namenjen opazovanju ptic na večji razdalji. Učenci izvedo več o značilnih vrstah ptic, njihovih življenjskih prostorih, prehrani, selitvenih navadah. Jutro prebudi vsa čutila. Oglašanje ptic, barve in vonj gozda, lesket rose na listju ... Imeli smo srečo in našli tudi sledove prisotnosti bobra, obglodana drevesa in stopinje v blatu. Otroci tako spoznajo še druge prebivalce tega območja in njihov pomen v ohranjeni naravi.

Ob obrežju mlake imajo učenci priložnost, da se z mrežo za lovljenje podajo na raziskovanje vodnega življenja. Mlaka je dom najrazličnejših bitij, ki v svojem majhnem ekosistemu živijo v občutljivem ravnovesju. Žabe in pupki so med prvimi živalskimi prebivalci, ki jih učenci ujamejo. Dotikanje teh dvoživk ima prav poseben pomen. Učenci tako premagujejo predsodke – marsikdo ob prvi misli na žabo ali pupka začuti neprijetnost ali celo gnus. A ravno dotik je tisti, ki pripomore k odpravljanju teh predsodkov,

13

Nežno z živalmi

Nočno raziskovanje

Spanje v spalnih vrečah

Pogled v daljavo

pri tem pa skrbno pazijo, da živali ne poškodujejo. Ta preprost stik z naravo jim pokaže, kako pomembno je biti nežen in previden pri ravnanju z živimi bitji. Takšna izkušnja ima dolgoročen vpliv. Če že od mladih let razumejo živali kot čuteča bitja, ker jih tako obravnavajo in k temu spodbujajo tudi učitelji, lahko upamo, da bodo skrb za naravo prenesli tudi na prihodnje generacije.

Del tabora je tudi ustvarjalna delavnica, na kateri otroci iz gline oblikujejo živali, ki živijo v lagunah. To jim pomaga, da še globlje razumejo obliko, barvo in teksturo teh živali ter ponotranjijo spoštovanje do narave skozi umetnost. Izdelke nato v šoli zapečemo v peči, kar jim omogoči trajen spomin na živali, ki so jih srečali v naravi.

Na tak način so otroci del izobraževanja, ki jim skozi neposreden stik z naravo daje priložnost, da razvijajo svoje gibalne in čustvene sposobnosti, hkrati pa se učijo reševanja konfliktov, solidarnosti in odgovornosti. Tabor v Ormoških lagunah ostaja kraj, kjer otroci doživijo pristno izkušnjo narave, zato se tja, kot mentorica, vedno znova vračam.

Raziskujemo

Simona Lobnik, mentorica

14

EKIPA »DEŽELAK JUNAK« SE JE USTAVILA TUDI V LIMBUŠU

V začetku junija je v okviru dobrodelne akcije Radia 1 skozi Limbuš kolesaril Miha Deželak in ekipa projekta Deželak junak. Vsakoletno dobrodelno akcijo zbiranja denarja za počitnice otrok iz socialno ogroženih družin mnogi poimenujejo kot po(po)tovanje polno srčnosti, smeha in neizmerne energije, ki prinaša upanje in veselje številnim otrokom in družinam.

Deseta jubilejna trasa Deželak junak 2024 je bila ves čas medijsko podprta in speljana skozi številne kraje po Sloveniji, v katerih so ga čakala prijetna in manj prijetna presenečenja. Na pot po Dravski dolini se je Deželak odpravil ob 7. uri zjutraj iz Črne na Koroškem, kjer mu vreme na poti ni prizanašalo.

V s soncem obsijan Limbuš je ekipa Radia 1 z Deželakom na čelu prispela okrog 14. ure. Na OŠ Rada Robiča Limbuš smo s posebnim sprejemom izkazali podporo Mihi Deželaku in vseslovenski akciji, saj verjamemo, da si vsak otrok zasluži brezskrbne počitnice in nepozabne spomine.

Deželaka in ekipo so navdušeno in glasno pričakali učenci v oddelkih podaljšanega bivanja ter mu podelili sončke. Zaželeli so mu čim več sonca, energije in moči na desetdnevnem kolesarjenju. Učenci so naredili tudi plakat z napisom »Za vsakim dežjem posije sonce«. Naše sporočilo se je Deželaka dotaknilo, saj je plakat kasneje krasil kombi, ki je del spremstva, ekipi pa nudil dodatno motivacijo na poti.

Po nekajminutnem predahu in fotografiranju z učenci je ekipa nadaljevala pot proti Mariboru in čez nekaj dni tudi uspešno zaključila naporno, a navdihujočo popotovanje že petnajsto leto zapored.

Tako smo pričakali ekipo

Naš plakat je nato krasil kombi

Tamara Štifter, spec. ped.

MALI PRANGER 2024

FESTIVAL PRANGER – ELA, ki je poimenovan po pisateljici Eli Peroci, v sodelovanju s Knjižnico Rogaška Slatina vsako leto razpiše natečaj za najboljšo pesem, in sicer so učenci poustvarjali pesmi na temo OBJEM. Na natečaju so sodelovale tudi učenke naše šole – Sofija Kamenšek, Lana Gabor Dušič, Tjaša Vreš in Daša Nekrep. Na natečaj je prispelo kar 360 prispevkov, sodelovalo pa je 27 šol iz vse Slovenije. Žirija je izbrala in nagradila 49 mladih ustvarjalk in ustvarjalcev. Med nagrajence se je uvrstila tudi naša učenka Sofija Kamenšek iz 7. a s pesmijo Objem.

Objem

V objemu lepote in topline
svet se zdi pravljичno brezčasen in nikoli ne mine.
Srce bije v ritmu harmonije in sreče,
kot melodija brezmejnje so moje misli leteče.

Objem je kot nežen, lahen dotik,
ko se duši združita, vlakni spleteta v eno se nit.
Ljubezen se širi v vsakem trenutku,
kot cvetlice na polju valovi v morja občutku.

V toplini objema se strahovi topijo,
kot sončni žarki v lesketajočem prahu razgubijo.
Srce preplavi občutek sreče,
ko v tvojem objemu počutim se od sreče drhteče.

Objem mora biti dolg kot večnost sama,
ko se združita dve srci v eno – popolna omama.
Rime naj se zlijejo v harmonijo,
ko nočna pesem poje svoje melodijo.

Lepota objema nas vse lahko obdaja,
ko se ljubezen in prijateljstvo v srcih naslaja.
V toplini objema naj se zlijeva skupaj,
kot pesem, ki večno odmeva; pridi in mi zaupaj!

(Sofija Kamenšek)

Na slovesnem zaključku natečaja, ki je bil 25. maja 2024 v Kulturnem centru v Rogaški Slatini, je prejela priznanje, njena pesem pa je bila objavljena tudi v posebni brošuri.

Barbara Papa, mentorica

SODELOVANJE VRTCA LIMBUŠ S KRAJEVNO SKUPNOSTJO LIMBUŠ

V letu 2024 smo otroci in vzgojiteljice iz enote Limbuš veliko sodelovali z našim krajem. Povezali smo se s Krajevno skupnostjo, s Turističnim društvom, z Rdečim križem kakor tudi z Osnovno šolo Rada Robiča, s katero sodelujemo skozi celotno šolsko leto.

V času pusta smo se otroci in vzgojiteljice krajanim predstavile z našimi pustnimi maskami in se udeležili pustnega rajanja na trgu. S skupnimi močmi smo pregnali zimo in priklicali pomlad.

V jesenskem času smo se s starimi starši odpravili na dopoldanski sprehod na Grajski grič in v limbuški gozd, kjer smo nabirali kostanje in se tako tudi medgeneracijsko družili.

Kostanje smo si nato spekli na jesenskem srečanju s starši, kjer smo spoznavali tudi igre iz časov naših babic in dedkov, kot so ličkanje in luščenje koruze, metanje storžev, izrezovali pa smo tudi buče.

Ker je mesec oktober mesec požarne varnosti, smo v tednu otroka (7. 10. – 11. 10. 2024) v sodelovanju s PGD Pekre in PGD Bistrica ob Dravi izvedli v vrtcu požarno vajo in evakuacijo.

Otroci so si po izvedeni evakuaciji lahko poglobljevali ogledali gasilsko opremo in gasilska vozila.

Pripravili smo se tudi že na praznični december. Izdelali smo okraske za okrasitev smreke na trgu, kjer poteka prireditev ob prižigu prazničnih luči v Limbušu. Vrtec sodeluje tudi z božičnim darilnim bazarjem, program pa popestrimo tudi z nastopom otroškega pevskega zbora Vrtca Studenci Maribor, enote Limbuš.

Skupaj se pa že v naprej veselimo sodelovanja s krajem v prihajajočem letu.

Martina Simonič, vzgojiteljica

15

TURISTIČNO DRUŠTVO LIMBUŠ

16

Društvo je načrtovane aktivnosti za l. 2024 izvedlo skoraj v celoti. O pohodih in izletu izčrpno poroča sekcija, ki jih organizira. Pustovanje, v sodelovanju z vrtecem in šolo, je uspelo. Tudi prikaza rezi sadnega drevja in vinske trte se je udeležilo mnogo vedoželjnih. Konec aprila smo s pomočjo gasilcev postavili mlaj.

Tradicionalno ocenjevanje vin je letos odpadlo, saj je vinogradnikom zaradi slabe letine zmanjkalo vina. Nekaj članic skrbi za urejanje skalnjaka in za zasaditev cvetličnih korit spomladi in jeseni. Sodelovali smo pri čistilni akciji. Za popestritev dejavnosti ob krajevnem prazniku se je društvo vključilo s kuhanjem kisle juhe. Škodljivce v vinogradih je odganjal klopotec, ki smo ga letos postavili pred društvenim domom. V oktobru smo obrali potomko stare trte, organizirali tržnico in se družili na pikniku. V sodelovanju z vinogradniki Kramer, Marin, Jaunik in posestvom Meranovo smo na vinsko-turistični cesti, odsek Limbuš-Vrhov dol, organizirali že tradicionalno Martinovanje. Pred adventom je KS Limbuš postavila jelko in na bazarju je sodelovalo tudi naše društvo. Vsako nedeljo, do božiča, pa se družimo ob prižigu svečk pri adventnem venčku. Občinska turistična zveza in društva priredijo ob svetovnem dnevu turizma, srečanje članov društev. Letos smo bili gostitelji. Na božični večer tri društva izmenjaje organizirajo pohod z lučkami na Pekrsko gorco in mašo, mi pa poskrbimo za postrežbo, ozvočenje in petje.

Vse aktivnosti in prireditve redno objavimo s plakati in letaki ter na internetu (Google td limbuš facebook). Društvo ima evidentiranih preko 200 članov, sodelujočih na prireditvah je precej manj, pa tudi prisotnost krajanov je bolj skromna. Večji odziv je na pustovanju, kjer šola in vrtec pritegneta starše, zadovoljni pa smo s prisotnostjo na Martinovanju.

Krajane vabimo da se vključijo v društvo. Želimo predvsem mlajše, ustvarjalne posameznike, ki bi z novostmi in idejami popestrili dejavnost društva. Sleherni bo našel v programu aktivnosti motiv za sodelovanje, druženje in priložnost za soustvarjanje in širitev projektov. Več nas bo, boljše in pestrejšše programe bomo ponudili krajanom in obiskovalcem. Kontaktirajte z nami, pišite nam, pohvalite ali kritizirajte, vsaka pobuda je dobrodošla za še boljše delovanje društva v zadovoljstvo uporabnikom.

Izletniško pohodniška sekcija v letu 2024

Zakorakali smo v leto 2024, ki pa se žal za izletniško pohodniško sekcijo ni začelo najbolj obetavno. Zaradi slabega vremena smo, žal, morali odpovedati

po navadi množično obiskan tradicionalni Hubertov pohod. Sreča pa je v tem, da vse slabo mine in pri naslednjem podvigu smo imeli več sreče.

Bil je lep zimski dan, 8. februarja. V Voličini se nas je zbralo 78, podali smo se na Zavrh, kjer smo si ogledali razstavo starodobnikov in kmetijskega orodja. Obiskali smo tudi dobro vodeno razstavo o Rudolfu Maistru. (Leto 2024 je razglašeno za leto Rudolfa Maistra.) Po dobri hrani in pijači smo počastili tudi kulturni praznik, s kratkim kulturnim programom.

Začetek pomladi 23. marec. Obiskali smo Rače, kjer se je odvijala zgodba prvega Slovenskega zgodovinskega romana. (Leta 1873 je v Slovenskem narodu izšel prvi del romana Ivan Erazem Tattenbach, avtorja Josipa Jurčiča). Vseh 45 udeležencev sta na gradu sprejela grof in grofica. V gradu smo si ogledali tudi največjo zasebno zbirko starin.

Pomlad se je nagibala proti poletju, ko smo 8. junija obiskali goričko. Opisati vse videno bi vzelo precej prostora, je pa prav, da to naštejemo. Obiskali smo izvir naravne mineralne vode, največji baročni grad v Sloveniji – grad Grad, lončarsko delavnico, brez degustacije vina tudi ni šlo, Plečnikovo cerkev v Bogojini, Vulkanijo in na koncu dan zaključili z dobro večerjo. Na izletu nas je bilo 49.

Prav na koncu 31. avgusta smo izvedli tudi Šternov pohod. V vročem sobotnem dopoldnevu se je 22 pohodnikov udeležilo pohoda v spomin na našega Ivana Šterna. Pohod smo zaključili z druženjem ob malici v društvenih prostorih.

Kljub nespodbudnemu začetku smo lahko z izvedenim in z udeležbo zadovoljni. Nasvidenje na naših izletih in pohodih tudi v letu 2025.

8. marec v Račkem gradu

Kulturni dan na Maistrovem Zavrhu

Klopotčevanje pred Turističnim domom v Limbušu

Čas, ko smo na Meranovem tradicionalno postavljali klopotec, je minil. Pa so člani Turističnega društva Pekre-Limbuš sprejeli odločitev, da dogodek preselijo pred Turistični dom. Povezovalc g. Drago Koletnik, predsednik DU Li-Pe, je prebral besede, ki jih je na šaljiv način zapisala članica DU Li-Pe Darja Medved:« Da ne bi vsega grozdja, ki je začelo zoreti, pozobali ptički, srne, jazbeci ... No ... malo lahko, ubožčki ... lačni so ... A malo ga naj le ostane za nas ... Da bomo tudi mi zobali sladke jagode ... in seveda – okušali sladke mošt in vince ... In kadarkoli bomo okusili to sladkost, se bomo spomnili težkega dela vinogradnikov.»

Nato je recitiral pesem Toneta Kunterja, V strminah, ki opeva naše gorice, naše ljudi, katerih tiha in trda življenja naša žlahtna vina rode.

Besedo je prevzel predsednik TD g. Alojz Dovnik. Predstavil je zgodovino klopotčevanja v Limbušu, dragocene izkušnje, ki so se širile iz roda v rod. Zahvalil se je vsem, ki so v preteklosti in tudi ta dan omogočili – lahko rečemo – svečan dogodek.

Povezovalc se je spomnil že skoraj ponarodele pesmi Antona Martina Slomška En hribček bom kupil in Mešani pevski zbor DU Limbuš-Pekre jo je skupaj s Spominčicami – ljudskimi pevkami in pevcem zapel ob spremljavi kitarista g. Silvia Fajana in harmonikarja g. Milka Repnika.

Sledili sta že tolikokrat slišana Tu smo doma, za katero je besedilo napisal Dušan Ravnjak, glasbo pa Tine Lesjak, in ljudsko Slišala sem ptičko pet.

In ker so med nami tudi mlajši krajanji, krajanke, so dobili tudi oni priložnost, da so slišani. Učenka naše šole Lara Črnko je predvajano glasbo Led s severa, skupine Big foot mama spremljala s kitaro.

Gospod Peter Kramer nam je predstavil klopotčevanje ... nato smo bili priče postavitvi – klopotec je pritrtil na steber in ga zagnal g. Alojz Kraner. Potek je na harmoniko spremljal že omenjeni harmonikar.

Povezovalc se je zamislil:«Avgust, september, ... pa bomo tam ... Ko bomo po pameti poskusili žlahtno kapljico ...» Navzoče je povabil:«Se vidimo? Da nazdravimo ... Saj veste: Sladko vince piti, to nas veseli, dobre volje biti svoje žive dni ... svoje žive dni, brez vseh skrbi, to nas srčno veseli!

Ga. Barbara Gabrielle nam je ob igranju na malo harmoniko – koncertino – zapela pesem ge. Anice Zeifrid Iskrice v obeh.

Sledili so pevci MePZ s Spominčicami in zapeli pesem Andreja Šiferja Vse manj je dobrih gostiln.

Na prizorišče je prišel naš vinogradnik g. Dušan Jaunik, preoblečen v ovtarja. Ovtar? Kdo pa je to?

G.Peter Kramer in ovtar sam sta poučila navzoče.

Na koncu kulturno-zabavnega programa se je zaslislala pesem našega spoštovanega častnega krajana, pesnika, zgodovinarja, nekdanjega povezovalca Franja Šaupera – Klopotcu v pozdrav

Klip, klop, klap,
Naj ve zdaj vinograd vsak,
Klopotec bo odslej vinograda junak,
klap, klip, klop.

Že v gozdu se nabira sok,
treba ptice odgnati je od tod,
klop, klap, klip,
klopotec postavljen bo na hrib.

Ta lesena vetrnica,
ki se boji je vsaka ptica,
naj naznanja nam jesen bogato,
ko grozdje šlo bo v brente zlato.

Ta klopotec iz lesa,
naj glasen bo, kar se da,
da njegov klip, klop, klap
bi trgatve bil bogate znak.

Kako lepo doživetje! Samo – ne – nismo po bučnem aplavzu odhiteli vsak na svoj dom. Druženje se je nadaljevalo. Mize so ponujale slastno pecivo, ki so ga pripravile članice Turističnega društva, in pijača.

In harmonikar je igral in nas s svojo glasbo razveseljeval.

Kako lepo je lahko biti del skupnosti ... Hvala, da ste, Vinogradniška sekcija, TD Limbuš Pekre!

Darja Medved

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LI-PE

Spoštovani krajanji Limbuša, dragi upokojenci

Z veliko težavo in hkrati ponosom sem pristopil k računalniku z namenom, da za glasilo Naš kraj napišem nekaj misli.

Že od leta 2013 do 2017 kot podpredsednik in v letih 2017 in do konca mandata 2025 kot predsednik delujem v Društvu upokojencev LI-PE, Limbuš-Pekre, torej kar 3 mandate po 4 leta. Veliko dogodkov, veselih in žalostnih se je zgodilo v tem času. Kot gobe po dežju so rasle sekcije, se razvijale in dajale poseben pečat kraju. Vsako leto podrobno opisujem delo naših sekcij, zato bom letos malce pristranski. Pa vendar, sam – kot Drago Koletnik – bi bil samo mrtva črka na papirju. Pravijo, da se za dobrim konjem zmeraj praši. V prisposobi sem želel povedati, da imam vsa leta za seboj team, ki sledi smernicam društva in se bori za njihov napredek. Brez vodij sekcij enostavno ne gre. Ne bi želel biti pristranski, a moram reči, da že celih 18 let vodi svoje ročnodelke Spominčice ga. Jožica Koletnik. S svojimi umetninami se trudijo ohranjati kulturno dediščino tako doma kot širom Slovenije. Po odhodu vodij pevk kot so bile ge. Slava Žgajnar, Nada Ramšak in Ankica Onič, je pred leti prevzela krmilo pevk ljudskih pesmi ga. Štefka Čontala in z njimi žanje velike uspehe na prireditvah v domačem kraju, domovih za ostarele na Studencih, nastopajo na prireditvi PZDU – Večer ljudskih pesmi in godcev, ob svoji 35. obletnici delovanja bodo praznovale v letu 2025.

S skoraj 30 letno tradicijo so nepogrešljivi naši kegljači s kroglo na vrvi. Znajo nas razvijati s svojimi rezultati, včasih pa tudi padci. Kakor povsod tako se tudi pri njih pozna starostna struktura in s tem tudi pešanje moči, a se ne dajo kar tako. Nedavno preminuli dolgoletni vodja kegljačev in hkrati nekdanji podpredsednik DU LI-PE g. Anton Riedl je v delovanju sekcije pustil neizmeren pečat. Ob izredni tehnični pomoči svojih »fantov« z mirno roko vodi svoje kegljače naša vsestranska ga. Zlatka Tibaut. Dobrih deset let vodi svojo igro na 64 poljih šah g. Ivan Šalamon. Poleg zavidljivih rezultatov smo mu uresničili največjo željo, da imajo šahisti svoj prostor za igro Srečevališče in se jim ni treba vedno seliti v Pekre in nazaj.

Občni zbor društva

Ko vstopimo v Dom krajanov, nas najprej na stenah pričakajo čudovita likovna dela, prav tako v sejni sobi kot Srečevališču. Kot nagrado za dobro in koristno delo so dobili v sejni sobi nova obešala za obešanje slik, za kar gre posebna zahvala ge. Karolini Merc. V letu 2025 bodo likovniki obeležili svojo 10. obletnico. Poleg strokovne pedagoginje vodi sekcijo ga. Sonja Šantl.

Ga. Marta Hamer vsak teden dvakrat poskrbi za razgibano telo in svoje telovadke razgiba in napolni z energijo.

Pesem je tisto, kar nas druži in nam daje duševno energijo. Na naš MePZ smo ponosni, saj nas zastopa v domačem okolju, kakor tudi po domovih starostnikov, v Unionski dvorani na reviji pevskih zborov PZDU in še kje. Sekcijo je predhodno vodil g. Jože Podpečnik, sedaj pa ga. Darja Medved. Nepogrešljiv zborovodja pa je g. Emil Vežjak. Neizmerno smo mu hvaležni.

Nikakor ne smemo pozabiti naše častne krajanke in koordinatorke programa Starejši za starejše, ge. Ankice Onič, ki s svojimi zaupnicami skrbi za ostarele, potrebne pomoči in oskrbe. Tudi po tej poti bi se ji želel zahvaliti za vsa humanitarna dejanja, ki jih izvaja za ljudi Limbuša in okolice.

Še veliko bi lahko opisoval, a dejanja so tisto, kar nas krasi. Poleg rednih dejavnosti v sekcijah je še ve-

liko delovanja in sodelovanja s PZDU Maribor, npr. Likovna razstava, kulturna prireditve, Večer ljudskih pesmi v Koreni, razstava ročnih del v Lenartu itd.

Posebej bi želel poudariti, da smo imeli v prostorih Krajevna skupnosti Limbuš 11. in 12. septembra odmevno predavanje Potovanje skozi digitalni svet, ki sta ga organizirali ZDUS in Simbioza Ljubljana. Pokazali so nam veliko zanimivosti v zvezi s telefonijo, elektronsko pošto, skeniranjem itd.

Zaradi velikega zanimanja so nam 12. in 13. novembra ponudili še nadaljevanje, kar smo z veseljem sprejeli. Zaradi nujnosti internetne povezave smo se v DU odločili in prešli iz klasične telefonije na digitalno, kar bo posredno v veliko pomoč tudi KS, ki nam tudi sicer nudi vso podporo za delovanje društva.

Počasi zaključujemo z mandatom 2021–2025. Prepričan sem, da potrebujemo sveži zagon, ljudi, ki bodo pripravljene delati za nas upokoence.

Vsak vaš predlog bo dobrodošel, saj si želimo kvalitetno vodenje društva, saj imamo veliko potenciala, dobre pogoje za delo in ljudi, ki jim ni vseeno, kako živimo.

Spoštovana gospa Zdenka Jan, predsednica ZDUS je dejala: *"Upokojenci si zaslužimo spoštovanje, upokojenci nismo preteklost, ampak skupaj z mladimi vodimo prihodnost."*

Naj se na koncu iskreno zahvalim za sodelovanje pri vodenju društva v mandatu 2021–2025 članom Upravnega odbora: podpredsednicama Štefki Čontala iz Limbuša in Brigiti Hojnik iz Pekar, članom Sonji Šantl in Ivanu Šalamonu ter blagajničarki Miri Novak in deklici za vse – tajnici društva Zlatki Tibaut ter koordinatorki Ankici Onič in predsedniku NO Valterju Oniču.

Naj na koncu pozovem vse člane DU LI-PE, da s skupnimi močmi postavimo novo ekipo – nov UO, NO, častno razišodišče. Za blagajnika, tajnika in predsednika je priporočljivo znanje dela z računalnikom.

Svoje predloge pošljite na DU - "za kadrovske komisije" lahko tudi v poštini nabiralnik KS.

Drago Koletnik, predsednik DU LI-PE

Likovni utrinek

Ves svet se nam prikazuje v svetlobi in barvi. Vsak dan se srečujemo z barvami v tisočeri odtenkih. Pogosto se znajdemo v zadregi, kako naj jih uporabljamo, kako naj določimo njihovo skladnost (harmonijo) in nasprotnost (komplementarnost). In kako z barvami izražamo sebe?

Zato smo se jeseni 2024 »igrali« z barvami. Z mešanjem treh osnovnih – modre, rdeče, rumene smo ustvarjali sekundarne, terciarne barve in jih svetlili in temnili. Nastal je barvni krog dvanajstih barv.

Nato smo skušali izraziti še sebe tako, da smo slikali mandalo. Krog in liki v njem so nas s paletami barv popeljali v ustvarjanje nečesa, česar še ni bilo.

Ustvarjamo vsak ponedeljek. Naše stvaritve si lahko ogledate v Krajevni skupnosti Limbuš-Pekre in občasno v Knjižnici Pekre.

19

Vodja sekcije Sonja Šantl

STAROST NI POMEMBNA – DRUŠTVO ŠOLA ZDRAVJA LIMBUŠ

Nekje sem prebrala ta zapis:

»V življenju so različna obdobja, vsako s svojimi značilnostmi. Če se kateremu izognemo, se ti izmuzne tisto, kar ti ponuja.

Po mojem si pristnejši, samemu sebi bolj zvest, če se zavedaš, da se naše želje in sposobnosti iz obdobja v obdobje spreminjajo. Kdor tega noče verjeti, zamudi najlepše, kar mu lahko da tisti čas.«

V naši skupini »Društvo Šola zdravja Limbuš« izkoristimo vsak čas, ki ga z veseljem skupaj preživljamo in tako skupaj sestavljamo naš mozaik druženja.

Letos je naša skupina pridno telovadila v naših oranžnih barvah in si tako krepila telo in duha, saj brez klepetov in druženj po izvedenih vajah pač ne gre. To nam daje veselje in željo da se naslednje dni ponovno srečamo.

Takšna srečanja so letos doživela že peto obletnico našega delovanja, ki smo jo želeli primerno praznovati, tako z našo krajevno skupnostjo, kot tudi z ostalimi okoliškimi skupinami Društva Šole zdravja. Zavedali smo se, da, v kolikor želimo izvesti praznovanje, moramo tudi pridobiti dodatna finančna sredstva. In naš trud se je izplačal, saj smo dobili donacije s strani naših lokalnih podjetij, krajevne skupnosti, Društva upokojencev in tudi od raznih fizičnih oseb, ki so vsi podprli našo prireditve. Vsem se še enkrat zahvaljujemo, saj brez vas ne bi mogli izvesti tako prijetnega praznovanja naše obletnice. Več kot petdeset »oranžnih« je v začetku meseca maja telovadilo na zelenici za nogome-

tnim igriščem v Limbušu in nadaljevalo druženje ob pripravljenih prigrizkih in dobri kapljici.

Sedaj pa si želimo, da skupaj doživimo tudi praznovanje okrogle obletnice, saj nam naša telovadba resnično krepi naše počutje in zdravje.

Čez leto smo se udeležili tudi povabil na skupna druženja še drugih Društev Šola zdravja iz Razvanja, Bezene in Zg. Polskave. Prav tako smo se udeležili vseh sestankov Društva Šole zdravja-Podružnice Maribor in okolice, kjer nas vedno seznanjajo z novitetami,

tako pri izvajanju vaj, kakor tudi z napotki za zdrav življenjski slog. Nikakor pa ne

smemo pozabiti na naša rojstnodnevna praznovanja. Ob izrečenih čestitkah vsaka sošolka prejme tudi objemček in poljubček našega vodje skupine in tako lepo slikico vedno shranimo v našo knjigo spominov.

Tudi letos smo izvedli »končni izlet« kot se za vsako šolo spodobi. Z mini avtobusom smo se odpeljali po poti Dravske doline in se dotaknili naše zgodovine v prejšnjem stoletju dela Slovenske Koroške pokrajine. Ustavili smo se v Kovaško-gasilskem muzeju na Muti, ogledali smo si majhno vasico Libeliče in spoznali njeno zgodovino. Po dobrem kosilu pa smo še obudili spomin na Prežihovega Voranca in si ogledali Prežihovo kočo. Polni zgodovinskih utrinkov smo na poti domov obudili spomin na prebrane črtice Solzice in novele Samorastniki.

Najbolj pa nam je dan popestril tudi desetminuten obisk gozdička ob Prežihovi koči, kjer smo našli nekaj prvih jurčkov, ki so seveda hitro našli pot v Limbuš in končali v dobri gobovi juhici.

Zelo pa smo ponosni na prejeto Pisno priznanje MOM KS Limbuš naši skupini »Društvo Šola zdravja« za TRAJNI PRISPEVEK K RAZVOJU IN NAPREDKU KS Limbuš, kakor tudi na našega vodjo Društva Janeza Karničnika, ki je ob praznovanju 70. obletnice KS Pekre in KS Limbuš

prav tako prejel Pisno priznanje MOM KS Limbuš za TRAJNI PRISPEVEK K RAZVOJU IN NAPREDKU KS Limbuš.

Naši načrti se nadaljujejo. Starost ni konec poti. To je le nov začetek potovanja. Najlepša stvar pri staranju pa je, da spoznaš, da lahko vsak dan začneš znova. In zato ponovno vabimo krajanke in krajane Limbuša, da se nam pridružijo pri naši jutranji telovadbi, čeprav se telo obrabi, se duša obogati s vsako pretečeno skupno minuto in druženje z nami vam bo morda zapolnilo kakšno praznino.

*Skupina Društvo Šola zdravja Limbuš
Jožica Mesarec*

PROGRAM 'STAREJŠI ZA STAREJŠE'

Leto je naokoli in spet je pred nami čudovit praznični trenutek. V nas vstopi nekaj veselega in čarobnega, ko se srečujemo s krajanji s stiskom rok, z nasmehom, včasih tudi s kakšnim priokusom grenkobe, saj so bili v minulem letu tudi dnevi negotovosti in skrbi.

Nad našimi krajanji smo skozi vse leto bdele prostovoljke s koordinatorko v PROGRAMU STAREJŠI ZA STAREJŠE. Skupno z RK in Karitasom smo pomagale našim starejšim krajanom nad 69 let pri skrbi za njihove težave: iskanje pomoči pri Domu, prevozi, povezave z CSD, poiskali smo krajanke, ki so potrebovali E-oskrbo (pomoč pri osamljenih, nepokretnih in pri tistih, kjer je bil strah prekomerno prisoten).

Opisala bom naše delo in odgovornost do starostnikov nad 69 let ter cilje programa.

Program STAREJŠI ZA STAREJŠE je bil sprejet leta 2006. Naše DU je sprejelo to odgovorno delo preko Zveze društev upokojencev Slovenije s pomočjo prostovoljk, ki so s svojo srčno dobroto dale vse od sebe vse do danes, 18 let in naprej. ZDUS je skrbel za naše strokovno izobraževanje za delo v programu in natančnost pri vodenju računalniških evidenc krajanov, ki smo jih obiskovali. Vsi smo bili začetniki tega programa. Neizmerno veliko vlogo je imela tudi medsosedska pomoč.

Cilji programa:

1. Obiski krajanov nad 69 let
Vsi si želimo starost preživeti doma v domačem okolju.
2. Najti osamljene, onemogle, pomoči potrebne vrstnike, jim polepšati starost in olajšati stiske.
3. Odpreti vrata naših društev vsem osamljenim in pomoči potrebnim, jih povabiti k našim aktivnostim.
4. Prenesti informacije o starejših, ki potrebujejo in želijo pomoč, odgovornim v javnih službah ter vplivati na izboljšanje storitev.
5. Pomagati drugim humanitarnim organizacijam.
6. Povečati vpliv civilne družbe na odločitve o starejših in njihovih potrebah.

Od l. 2024 smo prostovoljke pokrajine evidentirane v ZG. PODRAVJE 2. Program je bil prejemnik nagrade DRŽAVLJAN EVROPE 2017, ki jo podeljuje evropski parlament za posebne dosežke in izjemno zavezanost dejavnostim, ki so konkreten izraz vrednot, zapisanih v listini Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah.

Naše delo v letu 2024:

- VKLJUČENIH v program od 2006–2024: 1198 krajanov
- PREDVIDENIH obiskov s strani ZDUS: 500
- OBISKANIH V LETU 2024: 489 (97,80 %)
- UMRLI v letu 2024: 26 krajanov
- PREMESHČENI v DOMOVE STAREJŠIH: 7 krajanov

Manjkajo nam podatki novo vključenih krajanov nad 69 let, saj so nam ti podatki v občini Maribor nedosegljivi od l. 2019.

POMOČI, ki so bile nudene v kraju Limbuš–Pekre:

- Obiski na domu, medsosedska pomoč, svetovanja pri težjih bolnikih – poslanih predčasno iz bolnišnice.
- Povezani smo s patronažno službo obeh krajev, z ustanovo Pomoč na domu, Laična pomoč, svetovanja (tudi po telefonu).
- Dovoz obrokov hrane, pomoč pri naročilu in nabavi invalidskih pripomočkov ter obiski ob okroglih obletnicah, E- oskrba (povezava z ZDUS in Telekomom – izpolnjevanje formularjev ter pomoč pri uporabi aparata za klic v sili).
- Nudimo preventivno pomoč pri obolelih z demenco in depresijo ter pri vodenju celotne družine obolelih. Prav tako ponujamo krajanom predavanja za vse krajane Limbuša in Pekar. Letos smo imeli predavanja 2 krat in sta ju opravili ga. Lidija Breznik, mag.soc.geront. in ga. Jožica Gamze, dr.med.spec.psih.

Ga. Patricija Lunežnik iz ZD (vodja centra za krepitev zdravja) je vodila predavanje z naslovom: Ljubeči odnosi za kakovostno starost. Predavanja so izvedena vsebinsko strokovno in razumljivo. Škoda, da se predavanjem udeleži zelo malo krajanov.

VELIKA ZAHVALA gre našim enajstim neumornim prostovoljkam in prostovoljcu, ki nesebično in neumorno opravljajo svoje delo.

ZAHVALA tudi osebju ZD Limbuš, osebju v krajevni lekarni ter patronažni službi, ki jo že dolga leta opravljata naša Petra v Pekrah in naša Stanka v Limbušu.

Delo, ki ga opravljamo za naše starejše krajane, je lepo, a vendar zelo odgovorno. S prostovoljnimi delom daješ del sebe tistim, ki pomoč potrebujejo in jim polepšaš dan. Pri tem koristno uporabiš pridobljena znanja, veščine in življenjske izkušnje.

VABIMO vse upokojence, ki še niso člani našega DU, da se nam pridružijo, saj bo vsak član našel kotiček, kjer bo lahko svoj prosti čas porabil zase.

Anka Onič, koordinatorka programa

Naši starejši krajan

JANEZ MURKO - 80 LET

Če v Laznici pri lipi krenete levo proti gozdu, vas pot pripelje do domačije Murkovih, kjer se je pred 80 leti rodil Janez. Oče, ključavničar pri železnici in mama gospodinja sta mu skupaj z bratom že zelo zgodaj privzgojila delavnost, poštenost in sočutje. Starša sta se ukvarja tudi s pridelovanjem zelenjave in mama je te pridelke vozila na mariborsko tržnico, najprej s kolesom, kasneje tudi z mopedom več kot 55 let. Janez je mami rad pomagal pri izdelavi kisa.

Po končani obrtni šoli se je zaposlil v tovarni Boris Kidrič kot avtoličar, nato je za nekaj let odšel v tujino. Pred 55 leti se je vrnil in doma odprl obrtno delavnico. Izšolal je 5 vajencev in 2 pripravnika. Eden od slednjih je bil njegov sin Iztok, ki se je prav tako izučil za avtoličarja in mu je oče po 28 letih delavnico predal. Novi predpisi so narekovali strožje zahteve glede uporabljenih tehnologij in prostorov, zato so zgradili novo, sodobno ličarsko delavnico in jo odprli l. 2005. V njej sin uspešno nadaljuje družinsko tradicijo še danes, storitve pa je obogatil še z dejavnostjo cenitve škod.

Hčerko Simono je poklicna pot odpeljala v tujino, v Hamburg.

Ob vsej skrbi za družino in posel je Janez našel čas tudi za aktivnosti izven doma. Zlasti v krajevni skupnost Limbuš je kot svetnik in član gradbenih odborov veliko pripomogel pri izgradnji nove pošte,

krajevne telefonije, jasli pri vrtcu v Limbušu in dograditvi osnovne šole Limbuš. Bil je predsednik gradbenega odbora za izgradnjo ceste in ureditev hudournika Ob Lazniškem potoku in za gradnjo mrliške vežice v Limbušu. Tudi kot delegat v Zboru krajevnih skupnosti pri takratni

skupščini občine Maribor je zelo aktivno podpiral interese krajevne skupnosti Limbuš-Pekre in poma-

gal pri iskanju sredstev za sofinanciranje krajevnih projektov. Dva mandata je opravljal funkcijo sodnika porotnika na mariborskem sodišču. V času vojne I. 1991 je takratna milica zasegla vojaški avto, katerega sta s sinom čez noč prebarvala za potrebe slovenske policije. Postal je ponosen član Zveze veteranov vojne na Slovenijo.

Kot radi rečemo, »za dušo« je našel čas tudi za pomoč pri delu limbuških nogometašev, gasilcev in pri tabornikih.

Za svoje aktivno delo na poklicnem in družbenem področju je prejel številna priznanja, naza-

dnje jubilejno priznanje obrtno-podjetniške zbornice Maribor za 55 let uspešnega in pogumnega delovanja v obrti.

Danes je g. Janez Murko še vedno poln energije in elana, zato rad priskoči na pomoč sinu Iztoku v delavnici. Sprostitev najde v gozdu pri nabiranju gob in kot lovec, kar je že dolgo njegova posebna strast. Tudi okrog hiše in na vrtu je treba kaj postoriti, s posebnim veseljem pa opravlja prevoz svoje vnukinje v osnovno in glasbeno šolo. Več časa lahko posveti tudi ženi Ireni, ki Janeza in Iztoka skrbno podpira pri delu v delavnici in prostočasnih dejavnosti.

Gospodu Janezu Murku se zahvaljujemo za ves njegov doprinos kraju in krajanom.

Ob jubileju mu iskreno čestitamo in želimo še veliko zdravih in aktivnih let.

Zapisala: Marijanca Karmel

IVAN ŠALAMON – 80 LET

Obiskala sem Ivana Šalamona iz Limbuša, ki je letos v krogu družine in prijateljev praznoval osemdeseti rojstni dan.

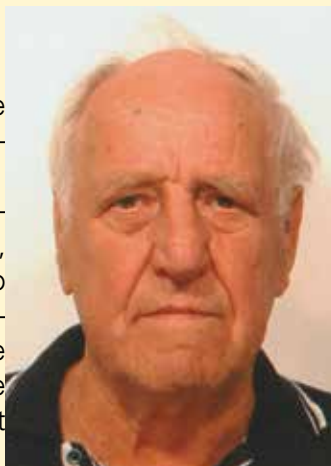
Rodil se je 1.6.1944 v Mariboru. Njegovo zgodnje otroštvo je zaznamovala kruta usoda otroka, rojenega v času druge svetovne vojne. Osnovno šolo je obiskoval v Mariboru. Po končanem šolanju se je šel učiti za mizarja. Med delom se je izobraževal in končal ekonomsko šolo. Zaposlil se je v tovarni umetnih brusov Swaty, kjer je delal kot delovodja vse do upokojitve.

Med službovanjem v tovarni je sodeloval kot prostovoljni gasilec in v šahovski sekciji. Postal je

uspešen šahist. Že v osnovni šoli in kasneje se je ukvarjal z različnimi športi. V Limbuš ga je pripeljala ljubezen, saj je tu našel izvoljenko Magdo Hrastnik. Živela je pri starših s sinom Damijanom, ki ga je Ivan lepo sprejel. Poročila sta se in si ustvarila družino. Rodila se jima je hči Urška. Družina se je večala, zato sta se na priporočilo Magdinih staršev odločila za

nadgradnjo hiše. Zaživeli so na svojem. Damijan ju je razveselil z vnukom Maticem, Urška pa z vnukinjo Žano. Tako sta postala ljubljena babica in dedek.

Ivan se je v kraju kmalu vključil v Društvo upokojencev LI-PE. Pred prihodom v Limbuš je sodeloval v moškem pevskem zboru Angel Besednjak v Mariboru in nato v Limbušu v zboru pod okriljem Kreditne banke Maribor. Sodeluje v dveh humanitarnih organizacijah: Rdečemu križu in župnijski Karitas. Kot krvodajalec je dosegel naziv Vitez krvodajalstva, saj je daroval kri več kot stokrat. Postal je soustanovitelj šahovske

in likovne sekcije pri DU LI-PE. Najbolj pa Ivana odlikuje delo na likovnem področju. Naj citiram kaj je sam napisal o svojem talentu:« Osnovno šolo sem z veseljem obiskoval in že takrat je bil moj najbolj priljubljeni predmet risanje. V začetku moje risarske poti sem risal s svinčnikom in tušem in to predvsem portrete-karikature. V vsesplošnem življenjskem izpopolnjevanju v raznih dejavnostih sem v upokojenskem času pristal v svetu umetnosti. Vsa spoznanja in skrivnosti predvsem likovne umetnosti sem pred 15. leti ob včlanitvi v KD Studenci osvojil pod mentorstvom Jelke Leskovar. Z LISAMI sem sodeloval na več likovnih kolonijah in razstavah v Sloveniji, na Hrvaškem in v Avstriji. Na svoji samostojni razstavi sem predstavljal svoja dela v raznih tehnikah.» Njegov dom krasijo njegova dela, tudi stene naše Krajevne skupnosti. Najbolj mi je ostal v spominu njegov Štajerski petelin.

Hvala ti, Ivan. Naj ti zdravje še dolgo služi in roka ustvari še veliko umetnin. Uspešno pri šahiranju in hvala za delo na humanitarnem področju v dobro naših krajanov.

Danila Vozelj

POKERŠNIK SLAVICA – SLAVKA – 90 LET

Rodila se je 24. 10. 1934, v Lehnu na Pohorju. 1967. leta se je z družino preselila v Limbuš. Ob službi je skrbno skrbela za svojo hčer in sina ter moža. Vedno ji je bilo mar, da sta okolje in vrt bila urejena. Kasneje, ko se je vključila v delo v KS – turistično društvo, je vedno vsako leto skrbela, da so bile posajene in vsakodnevno zalite rože pri oglasni tabli v zaselku pri železniški postaji. Strošek rož je bil njen.

Preko 20 let je delovala tudi v ročnodelskem krožku turističnega društva. Po predaji vodje Silve Tancer, ga je vodila ona. Sodelovala je tudi pri KO RK Limbuš.

Zdaj, ob tej starosti hodi redno na dnevni sprehod. Doma še postori po stanovanju, na vrtu in okolju. Pri tem ji pomaga hčerka Silva. Še vedno opazuje, kako je očiščeno in urejeno okolje, v katerem se gibljemo in živimo.

Ob tem jubileju iskrene čestitke in hvala za vsa opravljena dela.

Magda Šalamon

PRELOMNO LETO ZA KD PEKRE-LIMBUŠ

Kot je že v navadi, je bilo tudi leto 2024 v lokalnem kulturnem društvu ustvarjalno. Poleg tega pa je v več kot sedemdeset let trajajoči zgodovini Kulturnega društva Pekre-Limbuš v letu 2024 nastopil tudi prelomni trenutek.

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika smo pripravili proslavo. Po zapeti himni je navzoče pozdravil in jim čestital ob državnem prazniku predsednik Krajevne skupnosti Pekre dr. Gregor Antoličič. Slavnostna govornica je bila zgodovinarica dr. Vlasta Stavbar iz Univerzitetne knjižnice Maribor. Gostja proslave je bila igralka, prvakinja SNG Maribor in dobitnica Boršnikovega prstana Nataša Matjašec Roškar. Z njo se je pogovarjal Tone Partljič. Bil je prijeten in zanimiv pogovorni večer. Po proslavi smo obiskovalce povabili v Knjižnico Pekre na otvoritev razstave Smej se z nami, razstavo, ki je bila ob 70. obletnici društva postavljena že lani v Univerzitetni knjižnici Maribor. Načrtovali smo, da jo bomo prenesli v knjižnico Pekre že v začetku oktobra 2023, a je bila zaradi vzdrževalnih del dalj časa zaprta.

V letošnji sezoni smo "za svojo" vzeli Partljičevo komedijo Pesnikova žena prihaja, ki jo je režiser Gregor Antoličič priredil in aktualiziral. Z vajami za novo predstavo smo pričeli že v novembru 2023. Do javne generalke, ki je bila 15. februarja 2024, smo imeli 34 vaj. Prva predstava, svečana premiera in še tri ponovitve, vse odigrane na domačem odru, so bile razprodane. Četrta ponovitev predstave 23. februarja pa bo za društvo in tudi za kraj Pekre šla v zgodovino. Med gledalci je bila namreč tudi predsednica Republike Slovenije, dr. Nataša Pirc Musar. Ob prihodu so jo pozdravili avtor predstave Tone Partljič, predsednik društva Stanko Zorec, podpredsednik društva in režiser Gregor Antoličič. Po predstavi nam je čestitala in si vzela še čas za fotografiranje in prijetno druženje. Za Slovensko tiskovno agencijo je izjavila: »Petkov večer sem preživela v prijetni in sproščeni družbi, polni smeha. V Pekrah pri Mariboru sem si skupaj z avtorjem besedila, spoštovanim Tonetom Partljičem, ogledala modernizirano uprizoritev predstave Pesnikova žena prihaja. Tudi šale na moj račun sem brez težav sprejela in se jim iskreno nasmejala. Čestitke gledališču KD Pekre-Limbuš, da ste polni dvorani skoraj dve uri risali nasmehe na obraz in hvala za vabilo.« Skupno – tako na domačem odru kot v okviru gostovanj – smo predstavili Pesnikova žena prihaja v letošnji sezoni odigrali kar dvanajstkrat. Med drugim smo, kot je že tradicionalno, v avgustu s predstavo nastopili na festivalu Letni oder Ruše. Rosvita Domajnko, ki je v predstavi upodobila lik Gordane, je postala tudi nagrajenka regij-

skega selektorja na Območnem Linhartovem srečanju gledaliških skupin za žensko vlogo.

Kot že omenjeno v uvodu, je v letošnjem letu za Kulturno društvo Pekre-Limbuš nastopil tudi prelomni trenutek. Društvo se je namreč odločilo, da se preimenuje in v novo ime društva vključi ime večletnega umetniškega vodje in režiserja Toneta Partljiča. Slavnostna razglasitev preimenovanja je potekala v Domu kulture Pekre, v petek, 4. oktobra. Na slavnosti prire-

ditvi, kateri je prisostvoval tudi Tone Partljič, so članice in člani društva zakorakali v novo obdobje. V čustvenem nagovoru je Stanko Zorec, predsednik društva, opisal vzgibe za preimenovanje in trenutek, ko je s to idejo seznanil Toneta Partljiča. Kot je v svojem govoru obrazložila vodja odrasle gledališke skupine, Anica Jurkovič, je Tone Partljič s svojim skoraj 20-letnim delovanjem v Pekrah pustil neizmerni pečat na področju ljubiteljske kulture v Pekrah in Limbušu. Na slavnostni prireditvi je spregovoril tudi Tone Partljič, ki je izrazil globoko hvaležnost svojim pekrskim prijateljem za dosedanje sodelovanje.

Od tega trenutka naprej imamo torej v kraju novo-staro društvo, Kulturno društvo Toneta Partljiča Pekre-Limbuš.

Zapisala: Pia Prebevšek

Fotografije: Marko Pigac in Drago Koletnik

VELIK SKAVTSKI TABOR V LIMBUŠU

Limbuš je poleti 2023 nekoliko nepričakovano postal lokacija velikega štajersko-koroško-prekmurskega skavtskega tabora.

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) organizira vsakih pet let skupni poletni tabor, t. i. Tak.si, za vse skavte iz veje - starostne skupine izvidnikov in vodnic (od 6. r. OŠ do 1. I. SŠ) s Štajerske, Koroške in iz Prekmurja v eni izmed teh regij. Leta 2023 je bil organiziran v Spodnjem Dupleku, udeležilo pa se ga je prek 500 ljudi, med drugim tudi nekaj skavtov iz Limbuša.

Žal pa je bilo lansko poletje zaznamovano s številnimi neurji, ki so povzročala škodo ne samo po domovih, poljih in v prometu, temveč tudi onemogočala varno taborjenje na prostem, prav tako pa je bila poškodovana taborna oprema. Tako je bila s strani vodstva tabora sprejeta odločitev, da se lokacija v luči dogodkov in vremenskih napovedi preseli nekam pod streho. Tu se je izkazala pripravljenost in dobrotu tudi s strani OŠ Rada Robiča Limbuš ter limbuške župnije. Udeležence so tako z avtobusi preselili v Limbuš, kjer so zadnja dva dni tabora v lanskem juliju preživeli v prostorih šolske telovadnice in okolici šole. Mimoidoči so tako lahko videli kupe skavtov z ruticami v barvah svojih domačih krajev, od modro-rumeno-rjave Maribora 2, pod katerega okoliš spada Limbuš, modro-zeleno-bele Maribora 1, do rutic Slovenske Bistrice, Celja, Koroške 1 in 2, Črenšovcev, Mozirja itd.

Veliko mladih v Limbušu

Eden izmed sklepnih dogodkov tabora je bila tudi sveta maša, ki se je odvijala v župnijski cerkvi sv. Jakoba v Limbušu. Ob tej priložnosti je bil prisoten gospod nadškof Alojzij Cvikl, ob njem pa naš domači župnik Andrej Firbas ter več duhovnikov iz drugih župnij, ki redno sodelujejo s skavti. Seveda je bila ob udeležbi cerkev nabito polna skavtov v svojih oranžnih krojih in še duhovniki so se morali nekoliko preriniti skozi, da so prišli do oltarja.

500 skavtov
v limbuški cerkvi

Zaključni večer TakSija

Po končni slovesnosti v šolski telovadnici je sledil še odhod domov. Upamo, da so odšli s čim lepšimi spomini na naš Limbuš.

Seveda gre velika zahvala za možnost spremenjene izpeljave tega dela tabora številnim ljudem, od vodstva OŠ Rada Robiča Limbuš, da so sprejeli vse te skavte, do gospoda župnika, da je široko odprl vrata svoje cerkve, PGD Pekre za pomoč pri transportu potrebščin iz Dupleka, Karitasu, družinam Flogie in Lonec ter vsem, ki so tako ali drugače omogočili izvedbo tabora kljub neugodnim vremenskim okoliščinam.

Matevž Pušnik, skavt iz Limbuša

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZVEZE BORCEV ZA VREDNOTE NOB PEKRE - LIMBUŠ

Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote narodnoosvobodilne borbe Pekre-Limbuš je nadaljevala svoje delo po programu, s poudarkom na negovanju spomina in spoštovanja vrednot narodnoosvobodilne borbe. Tudi v letošnjem letu so posamezni člani aktivno sodelovali v prireditvah krajevnega praznika in osamosvojitvene vojne. Večina članstva je starejših in kljub temu še aktivno delujejo. Udeležujejo se tudi drugih prireditev in dogodkov, ki jih organizira Občinska zveza ZB NOB Maribor. Koncem meseca oktobra skupno z Osnovno šolo "Rado Robič Limbuš" organizira svečano spominsko komemoracijo pri spomeniku NOB v Limbušu. Na njej sodelujejo učenci in učenke Osnovne šole z vsebinsko bogatim recitalom in glasbo, pod vodstvom učiteljic Jasne Caf in Anite Ranc ter ljudske pevke Spominčice, pod vodstvom Štefke Čontala in mešani pevski zbor pod vodstvom Emila Vezjaka. Samo prireditev popestrijo tudi navzoči praporščaki s prapori vseh društev in organizacij v kraju.

Vsem izrekam iskreno zahvalo in visoko spoštovanje, saj to potrjuje našo skupno spoštovanje in skrb za negovanje zgodovinskega spomina in medsebojnega spoštovanja.

Žal se naše članstvo zaradi visoke starosti in umrljivosti članov vedno bolj manjša, zato moramo več storiti v pridobivanju novih članov in članov članic. PRIDRUŽITE SE NAM.

Majda Cvetanovski

TABORNIKI MAISTROV ROD

Si kdaj pomislil, kako je preživeti svoje dneve sredi narave, kjer so edine stvari, ki te obdajajo, prostran gozd, najtesnejša prijateljstva in neskončno zvezdno nebo? In, seveda, ne smemo pozabiti na nepozabna doživetja! Pri Društvu tabornikov Maistrov rod Limbuš živimo za take trenutke. Smo društvo, ki združuje mlade in mlade po srcu – vse, ki radi preživljajo svoj čas v naravi in za vse, ki imajo nepotešeno željo po pustolovščinah in sklepanju resničnih prijateljstev. Taborništvo za nas ni samo hobi, ampak način življenja, ki smo ga sprejeli in s pomočjo katerega se učimo novih veščin, krepimo zaupanje in postajamo odgovorni do sebe, drugih in našega planeta.

Seveda, en del našega poslanstva je tudi, da svoje navdušenje do taborništva delimo še z drugimi in to nam omogoča naš celoletni program. Naše aktivno taborniško leto se začne vsakega septembra, ko skupaj otvorimo začetek nove sezone s prvo akcijo. V preteklosti smo za to posebno začetno akcijo okronali bivak v neznanu, s pomočjo katerega smo lahko pričeli naše leto, kar se le da povezano z naravo. Letos pa je to akcijo nadomestil taborniški filmski večer, kjer smo se skupaj smejali ob filmu Gremo mi po svoje.

Pomembna dejavnost, ki jo izvajamo tekom leta, pa so tudi vodove urice. Te so namenjene predvsem otrokom, ki obiskujejo osnovno šolo. S pomočjo vodovih uric lahko tudi čez leto izobražujemo mladino o pomembnosti narave, odgovornosti do sočloveka in sebe ter kako se s pomočjo kreativnega razmišljanja in vedoželjnosti inovativno spopadamo z ovirami. Te oblike sestankov tudi pripomorejo, da se lahko vodniki in člani med sabo povežejo, saj lahko tako skupaj prilagodimo naš poučni in zabavni program. Vodove urice so nujen gradnik našega taborniškega leta, še en nepogrešljiv del pa predstavljajo taborniške akcije. To so običajno enodnevna (včasih tudi večdnevna) druženja. Naše enodnevne akcije, ki vključujejo celoten rod, so božičkovanje, kjer si praznično obarvamo eno izmed sobot v mesecu in si s pomočjo iger ter slaščic in toplega čaja pričaramo praznično vzdušje, iskanje velikonočnega zajca, kjer se skupaj podamo po našem kraju na lov za velikonočnimi pirhi, obisk Feštivala – taborniškega festivala v Ljubljani, na katerem lahko širimo svoja obzorja na kreativnih delavnicah, spoznavamo tabornike iz drugih rodov in preživimo lep

Na evropskem jamboreeju na Norveškem

dan v naravi parka Tivoli. Seveda, pa se tukaj naš seznam akcij ne konča.

Najbolj ponosni pa smo na naši pomembnejši večdnevni akciji letni tabor ter zimovanje. Na teh akcijah se lahko še bolje poglobimo v izvajanje naše vizije in programa ter skupaj ustvarjamo nepozabne spomine. Naše zimovanje smo februarja letos skupaj preživeli na Tojzlovem vrhu. Kljub pomanjkanju snega nas to ni ustavilo, da bi na polno uživali naravo, ki nas obdaja. Naš letni tabor je definitivno dogodek, na katerega nestrpno čakamo vsi taborniki tekom leta. Poletna taborjenja so se v času delovanja izvajala povsod po Sloveniji, po ponovni obuditvi tabornikov v Limbušu pa so se najprej začela odvijati na Pajkovem domu na Pohorju. Prvi dve taborjenji sta nam tako omogočili rast rodu in seveda privedli do izjemnih taborov v Radljah ob Dravi, Kokarjah in nazadnje v Podbeli pri Kobaridu. Tabor, kot najdaljša in najbolj pričakovana akcija, nam omogoča, da doživimo pravo taborniško življenje. Teh nekaj dni zajema vse od postavljanja šotorov, učenja veščin, kurjenja ognjev, orientacije, bivakov oziroma preživetja v naravi, do raziskovanja okolice, zabavnih iger in večernih programov ob ognju polnih smeha, petja in zgodb. Kot že navedeno nas je naš letošnji tabor zanesel v SZ Slovenije, natančneje v Podbelo, tja pa se nismo podali sami, ampak z Rodom Bistre Savinje. Letošnji tabor, seveda, ni odstopal preveč od preteklih. Skupaj smo poskušali obnoviti naša taborniška znanja, raziskovati naravo, ki nas je obdajala, preživeti večere ob taborniškem ognju in pesmi. Dolge vroče dneve smo si tudi krajšali v hladni Nadiži. Res nepozabni dnevi!

kopanje v Nadiži

Tabor ob Nadiži

21

Del taborništva pa so tudi večje akcije, ki obsegajo več ko samo naše področje, ampak tudi Evropo in celoten svet. Nekaj naših tabornikov je letošnje poletje imelo izkušnjo doživeti takšno akcijo Roverway 2024 na Norveški, t.j. mednarodno srečanje tabornikov. Skupaj so se najprej podali na potovanje do Stavangerja. Njihove postajanke na tej poti so bila mesta kot Berlin, Kopenhagen, Oslo. Pot pa jih je najprej vodila na nekaj dnevni bivak v Ingelsrud. Njihova končna destinacija je bilo obalno mestece Stavanger, kjer so se priključili glavnemu taboru z 6000 udeleženci. Nepozabno doživetje!

Taborniki - popotniki

Taborništvo pa je seveda mnogo več kot le dejavnost skozi leto. Da pa bi še bolje razumeli, kaj vse pomeni, biti del našega društva, so naši člani delili svoje izkušnje in vtise o tem, kako jih taborništvo navdihuje in povezuje. Preberite, kaj o tem pravijo tisti, ki živijo taborniško vsakdan:

Tabor v Podbeli

“K tabornikom hodim, saj ta čas preživljam med svojimi prijatelji. Moja velika inspiracija so moji sorodniki. K tabornikom je prvi začel hoditi moj brat, nekaj let pred mano. Bolje je preživeti dneve s prijatelji in delati bedarije, kot pa da ždiš pred televizorjem kot en “couch potato”.

Vsi, ki hodimo k tabornikom, mislimo izven okvirjev. Prav zaradi tega smo malo čudni. Spoznala sem veliko prijazno-zanimivih ljudi preko različnih mnogobojev in prirejenih dogodkov. K tabornikom hodim že od prvega razreda. Spoznala sem, da obstaja veliko stvari, s katerimi NE tratiš časa, čeprav moraš še doma narediti veliko.”

Naja Požarnik, GG

“Obožujem iskanje gozdnih škratov. Rad tudi pečem penice, ki jih skupaj s prijatelji pečemo na ognju, ki smo ga naredili sami. Rad preživljam čas v naravi, kjer tudi včasih prespimo.”

-Luks Kovačič, MČ 3

Maistrov rod Limbuš že 70 let živi za smeh, dogodivščine in noči pod zvezdami. Tukaj nastanejo zgodbe, ki jih nikoli ne pozabiš

Z-D-R-A-V-O!

Nika Vecel

PGD PEKRE - 2024

Če smo v letu 2023 preživljali trenutke nemoči ob besu narave, se je letos vsaj na našem področju narava umirila in ni zadala velikih nevšečnosti.

Največ preglavic je naredilo neurje in toča v sosednji občini Hoče-Slivnica. Kot vedno smo se v GZ Maribor organizirali in odšli pomagat sosedom.

Drugih večjih intervencij na srečo ni bilo in lahko rečemo, da je leto 2024 prizaneslo nam vsem, vam krajankam in krajanom, posredno pa tudi nam gasilcem.

Čeprav ni bilo veliko intervencij, pa je bilo naše delo kljub temu pestro. Potekala so usposabljanja operativnih gasilcev na nivoju GZ Maribor in GZ Slovenije, prav tako smo izvajali skupna usposabljanja z inštruktorji Gasilske brigade Maribor na gasilski brigadi in doma, znotraj gasilskega doma ali na gasilskem poligonu v Pekrah.

Udeležili smo se tekmovanja Gasilske zveze Maribor na atletskem stadionu Poljane v mesecu juniju. Tekmovanja smo se udeležili z najmlajšimi gasilci v starostni skupini od 6 do 12 let, članicami A, člani A in starejšimi gasilci. Bili smo uspešni in tri ekipe so se udeležile regijskega tekmovanja v začetku oktobra. Pričakovanja so bila velika, a žal prevelika. Nismo razočarani, saj vemo, da smo sposobni veliko več in to je moto za vnaprej.

V oktobru, mesecu požarne varnosti, smo organizirali gasilsko vajo 3. sektorja JGS Maribor na objektu i-Versum, v industrijski coni Marles. Sodelovali skupaj z nami so še: PGD Radvanje, PGD Razvanje in gasilci GB Maribor, skupaj 60 gasilcev z 10 vozili.

Če v letu 2024 ni bilo pretiranega števila intervencij, pa smo v PGD Pekre posodobili osebno zaščitno

opremo, s poudarkom na oblačila za požare v naravnem okolju. Prav tako smo popolnili še nekaj opreme za gašenje, dokončno usposobili vozilo za gozdne požare, dokončati pa moramo še izolacijo stolpa ob gasilskem domu.

Sodelovali smo ob prireditvah posameznih društev, tradicionalno postavili majsko drevo v Limbušu in Pekrah, prav tako smo se udeležili maše na Pekrski gorci na Florijanovo nedeljo, že tretje leto pa ob prazniku mesta Maribor pri kresovanju in praznovanju na Meranovem.

Letos sta KS Limbuš in KS Pekre praznovali 70 let skupnega krajevnega praznika, ki ga je letos organizirala KS Limbuš. Kot vedno smo priskočili na pomoč pri pripravi telovadnice v Limbuši, tako za svečano prireditev kot pripravo telovadnice za komedijo s Tadejem Tošem.

Do konca leta nas čaka še nekaj opravil, predvsem, da se posvetimo najmlajšim, pripraviti program za delo z njimi in poskusiti, da se poveča njihovo število v gasilskih vrstah.

Spoštovane krajanke in krajan Limbuša, gasilke in gasilci Pekar, želimo vam miren konec leta in vse lepo v letu 2025.

UO PGD Pekre

LUČ V TEMI – POSLANSTVO KARITASA IN SRČNOST PROSTOVOLJCEV IZ LIMBUŠA

Ko se bližajo božični in novoletni prazniki, ko na adventnih venčkih prižigamo svečke, ko se svet okrog nas ogrinja v zimsko belino, ljudje pa si podajajo tople besede in misli, je čas, da se zazremo vase. Prazniki so čas, ko se bolj kot kadarkoli prej zavedamo pomena sočutja, medsebojne pomoči in tiste topline, ki presega materialni svet. To je čas, ko srce postane mehkejšo, ko se stisnemo bližje k svojim najdražjim in ko se zavemo, da je sreča resnično najlepša, ko je deljena. In prav tu, v teh dragocenih trenutkih, zasije delo Karitasa – delo, ki ne šteje ur in ne gleda na trud, ampak vedno znova prižiga iskrico upanja tam, kjer je življenje izgubilo svoj sijaj.

Župnijska Karitas Limbuš je prav to – luč v temi za tiste, ki se srečujejo z najrazličnejšimi stiskami. Prostovoljci, ki vsak dan nesebično stopajo naproti drugim, so tihi junaki naših skupnosti. To so ljudje z velikimi srci, ki v tišini delijo svoj čas, ljubezen in sočutje.

Vsak obisk starejše gospe, ki težko hodi, a z iskrkami v očeh sprejme toplo odejo in besedo utehe. Vsaka košara hrane, ki jo družina prejme v času stiske, ko se zdi, da so vrata prihodnosti zaprta. Vsak nasmeh otroka, ki dobi darilo, čeprav doma ni mogoče pričarati prazničnega vzdušja. Vsaka iztegnjena dlan, ki pomeni, da nihče ni sam, da v temi vendarle sije luč. Vse to je delo Karitasa.

Prostovoljci Župnijske Karitas Limbuš delajo brez pompa in aplavzov, a njihova dela odmevajo v vsakem kotičku naše skupnosti. Ko v teh zimskih dneh vstopajo v domove, kjer stiska potrka na vrata, s seboj ne nosijo le materialne pomoči. Nosijo tolažbo, nosijo pogum in kar je najpomembnejše, nosijo upanje. Nosijo sporočilo, da smo kot ljudje povezani v eno samo veliko družino, kjer je vsak posameznik pomemben, kjer nihče ni pozabljen in kjer so vrata sočutja vedno odprta.

Prazniki so čas, ko se v luči božičnih sveč še bolj zavemo, kako dragoceno je imeti drug drugega. In ko se bo svetloba sveč in prazničnih lučk odbijala v očeh tistih, ki so prejeli pomoč, se bo v njih zrcalila vsa ljubezen in skrb prostovoljcev, ki so to omogočili.

Zato se v teh dneh zahvalimo vsakemu prostovoljcu in prostovoljki, ki daruje svoje ure, ki se odpove udobju in toplini doma, da bi jo lahko prinesel drugemu. Njihovo delo je tiho, a odmevno. Je nevidno, a občutno. V teh dneh, ko pričakujemo rojstvo novega

upanja, jim namenimo iskreno zahvalo. Naj bo letošnji božič tudi zaradi njihove srčnosti lepši, svetlejši in bolj poln tiste prave, pristne človeške topline, ki nas spominja, da je čarobnost praznikov predvsem v tem, da dajemo – ne zato, da bi kaj prejeli, ampak preprosto zato, ker je v tem lepota človeškega srca.

Hvala vsem, ki delujete v Župnijski Karitas Limbuš, in hvala gospodu župniku, Andreju Firbasu, za vso spodbudo in podporo. Hvala vsem, ki ste v teh dneh prižigali luč upanja.

Terezija Lesjak, voditeljica Župnijske Karitas Limbuš

KO RK Limbuš Srečanje starejših krajanov

Kot že vsa leta do sedaj, smo v mesecu maju, ob praznovanju krajevnega praznika, imeli srečanje starejših krajanov. Otroci našega vrtca, učenci naše šole in pevke Spominčice so pripravili lep kulturni program, s katerim so ogreli srca prisotnih. Naš najstarejši krajan, g. Pavel Kudit pa je čisto spontano zrecital pesmico. V šolski kuhinji so nam pripravili zelo okusno obaro, prostovoljke RK pa spekle pecivo. Vsi smo se povesečili, se pogovarjali in družili v prijetnem vzdušju. Bili smo enotni, da se čez eno leto ponovno srečamo.

Srečanje krvodajalcev

Darovanje krvi je najvišja oblika humanitarnosti za soljudi, ki z darovanjem krvi mnogim vrnejo zdravje in rešijo življenje.

V mesecu novembru smo organizirali srečanje krvodajalcev in podelili zahvale za človekoljuben in solidaren odnos za 10, 20, 30, 40 in 70 krat darovano kri v letu 2023.

Med nami so bili tudi vitezi krvodajalstva, ki so svojo kri darovali 100 in večkrat.

V jedilnici naše šole smo jim pripravili druženje. Učenci šole so pod vodstvom mentorice mladih članov RK, ge. Katje Vežjak, zapeli nekaj pesmic in pripravili pravljico.

Prisotne je pozdravil tudi sekretar OZ RK Maribor, Metod Dolinšek.

Članice odbora RK smo pripravile pogostitev. Bilo je prijetno druženje v upanju na korajšnje ponovno snidenje.

Zdravka Kermač, članica odbora KO RK Limbuš

KARATE KLUB LIMBUŠ

Aktivnosti v letu 2023

Kot vsako leto smo tudi v letu 2024 pridno vadili v več starostnih skupinah v telovadnici DTV Partizan. Dvakrat tedensko smo tudi prisotni v telovadnici OŠ Rada Robiča. Z vodstvom šole že nekaj let dobro sodelujemo in veseli smo, da lahko z osnovami karateja seznanjamo že prvošolčke.

Dotrajana telovadnica in varčevanje pri ogrevanju nas ne ustavljajo pri naših aktivnostih.

Spomladi smo imeli izpite za pasove in novi mojster 1. DAN v klubu je postal prizadevni Domen Strmšek. Rumeni pas, 8. KYU, so osvojili Sofija Stojko, Matjaž Dakovič in Mirnej Herman. Rjavi pas, 2. KYU, sta dosegli Neja Kodrič in Urška Kutnjak.

Poleti se je veliko naših članov, tudi veteranov, udeležilo tradicionalnega medklubskega tabora v Bovcu. Polni energije in novih znanj so se vračali.

Na začetku letošnjega šolskega leta smo imeli znova predstavitev karateja v telovadnici OŠ Rada Robiča. Učencem smo pokazali osnove našega športa in nato skupaj tudi malce trenirali. Zahvaljujem se prof. Nipiču in vsem prisotnim učiteljicam in učiteljem za njihov doprinos naši predstavitvi. Naš prikaz je obrodil zanimanje in vpis v šolo karateja. Med vadbo sem radovedno povprašal nekaj otrok, zakaj so se odločili za vpis in kaj jim ugaja pri vadbi?

Sofija, 3. razred: *»Všeč mi je, da če te ugrabijo, se znaš braniti in ne kličeš na pomoč. Na treningu so mi všeč udarci. Posebej še nožni udarec, ker lahko visoko dvignem nogo in je to močan udarec.«*

Žan, 1. razred: *»Zato, da se igramo in tudi pridno treniramo.«*

Val, 1. razred: *»Sem se odločil, ker je to fajn in bi imel lepo postavo. Znal bi se braniti. Prijatelj, ki ima rumeni pas, me je navdušil.«*

Tine, 1. razred: *»Prijatelj me je navduši. Všeč mi je ko delamo z rokami in nogami udarce in se tudi igramo.«*

Alex, 2. razred: *»Ker mi je fajn in bi se rad naučil.«*

Flora, 1. razred: *»Ker mi je moja prijateljica rekla, da je super na treningu. Všeč so mi nožni udarci in rada hodim sem.«*

Ela, 1. razred: *»Flora me je navdušila. Všeč mi je, ko delamo 'most' in 'svečo', da se igramo.«*

Tudi letos je bila v klubu najuspešnejša Urška Kutnjak, sicer državna reprezentantka. Naj naštejemo le nekaj njenih rezultatov v tem letu:

- Mednarodni turnir v Slovenskih Konjicah, 13.1.2024, borbe – 48 kg, 2. mesto; U21 – 50 kg, 2. mesto
- Mednarodni turnir v Velenju, 18.2.2024, 48 kg, 3. mesto; U21 – 50kg, 3. mesto
- YL Fujariah (Dubaj), 22. – 25.2.2024, 7. mesto
- Mednarodni turnir v Postojni, 20.4.2024, 48 kg, 1. mesto; U21 -50 kg, 1. mesto
- Euro Cup v Zellam Sea (Avstrija), 25.5.2024, 48 kg, 5. mesto; U21 – 50 kg, 5. mesto
- Mednarodni turnir v Banja Luki, 2.11.2024, 48 kg, 1. mesto
- DP mladinci, 16.11.2024, 48 kg, 1. Mesto – državna prvakinja

Novi predsednik Karate zveze Slovenije (KZS) me je povabil k sodelovanju in imenoval za osebnega svetovalca in koordinatorja za strokovne projekte, Mladenu Kutnjaku, sicer sodniku s svetovno licenco, pa je zaupano vodenje novoustanovljene Komisije za projekte in podporo.

V začetku novembra je bilo v Sarajevu Balkansko prvenstvo z udeležbo 13 držav. Iz Slovenije se ga je udeležilo 75 tekmovalcev v različnih kategorijah. Vodja poti in odgovorna oseba je bil Mladen Kutnjak, sam sem bil v vlogi uradne osebe KZS. Urška Kutnjak pa je kot tekmovalka zastopala naše barve.

Predstavljena sva bila slovenskemu veleposlaniku v Bosni in Hercegovini in na svečanem kosilu tudi japonski veleposlanici. V sproščenem klepetu sva jo navdušila nad lepotami Slovenije in dejala je, da prihodnje leto zagotovo pride na dopust in morda ji zvon želja na blejskem otoku izpolni kakšno skrito željo. Smeh pri omizju je bil tudi, ko sva z Mladenom dejala, da v primeru ločitve Melanije od Trumpa pol Amerike seveda pripada Sloveniji.

Primož Debenak, v imenu KK Limbuš

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ-PEKRE

Nogometni klub Limbuš Pekre je v letu 2024 doživel razgibano sezono, polno izzivov, sprememb in tudi napredka, tako na igrišču kot zunaj njega. S poudarkom na razvoju mladih igralcev, vzgoji talentov in izboljšanju infrastrukture je NK Limbuš-Pekre okrepil svojo vlogo pomembnega športnega akterja na področju nogometa v okviru Medobčinske nogometne zveze Maribor.

Članska ekipa Limbuš-Pekre se je v sezoni 2024 uvrstila v srednji del lestvice v 1. ligi MNZ Maribor. V prestopnem roku je prišlo do zamenjave trenerja, Zvonka Breberja je zamenjal Boris Tolič. Zvonku se zahvaljujemo za njegov prispevek pri vodenju moštva v zadnjih dveh letih. Večjih sprememb v kadru prve ekipe ni bilo, zapustil nas je Žan Kovačič, ki je odšel v Dobrovce, iz ptujske Drave pa se je v naše vrste po več letih vrnil Maj Penič. Ekipa je bila ponovno uspešna v začetku pokalnega tekmovanja, ko je v Limbušu premagala bivšega drugoligaša iz Raven na Koroškem – Fužinarja. Prav tako je bil uspešen začetek v prvenstvu z zmago v Črni na Koroškem proti Peci. Žal se je kasneje pojavilo nekaj slabših tekem, kar nas je postavilo v slabo situacijo, ki pa smo jo z zmagama v zadnjih dveh krogih izboljšali. Ekipa po jesenskem delu tekmovanja zaseda 9. mesto, kar je sprejemljivo, čeprav je glede na zasedbo, ki jo imamo, to manj od pričakovanj. Seveda bomo naredili vse, da bo spomladi bolje.

Velik poudarek dajemo mlajšim selekcijam kluba, saj si v klubu prizadevamo za dolgoročni razvoj lokalnih nogometnih talentov in za spopolnjevanje članske ekipe iz domačih igralcev.

V začetku nove sezone 2024/25 smo v naše vrste ponovno vpisali veliko novih igralcev. Največ najmlajših, starih od 5 do 9 let, veliko tudi otrok od 10 do 15 let. Trenutno šteje naša nogometna šola 170 igralcev od ekipe U7 pa do mladinske ekipe. V ligah MNZ Maribor nastopamo kar s 13 ekipami, vključno s člansko in veteransko ekipo, kar je za dve ekipi več kot v lanskem letu. Vse naše selekcije nastopajo v ligah MNZ Maribor, eni bolj uspešno drugi manj, pomembno pa je, da nadgrajujejo svoje nogometno znanje in se vključujejo v zdravo socialno okolje, kjer pridobivajo tudi prijateljstva za naprej. Vse selekcije od U7 do U15 so zelo številčne, nekaj več igralcev bi si želeli v kadetski in mladinski ekipi, kar upamo, da se bo v prihodnje ob dobrem delu z mlajšimi selekcijami spremenilo. Nekaj igralcev, ki so se nogometno razvili pri nas, je odšlo tudi v druge nogometne klube v višje lige, kjer bodo poskušali še napredovati.

Umag, 26.2.2024

Mednarodna reprezentančna tekma U17 Slovenija - Črna gora

V kolikor bo množičnost še naprej naraščala, bomo lažje vzpostavili selekcijski proces in posledično zvišali naše tekmovalne cilje. V klubu deluje 10 trenerjev s potrebnimi licencami, pretežno iz domače sredine, ki se trudijo iz naših selekcij izveči največ seveda v športnem duhu. Brez kakovostnih trenerjev ni napredka, zato vključujemo v šolanje vsako leto kateriga od naših bivših ali sedanjih članskih igralcev.

Konec meseca februarja smo se odpravili na priprave v Umag, ponovno v rekordnem številu. To so bile že šeste priprave v Umagu, kjer smo imeli na voljo vse kar je potrebno, od odlične prehrane, organizirane vadbe na okoliških igriščih do odigranih pripravljalnih tekem proti drugim nogometnim ekipam. Celotna odprava je tokrat štela že kar 125 oseb. V teku je že organizacija za sedme priprave, tudi tokrat v času zimskih šolskih počitnic v Umagu od 15. 2. do 18. 2. 2025.

V mesecu aprilu smo na skupščini NZS na Brdu pri Kranju prejeli plaketo ob 50-letnici obstoja NK Limbuš Pekre, kasneje v maju pa še plaketo MNZ Maribor.

Po zaključeni sezoni 2023/24 smo 8.6. in 9.6. 2024 organizirali 2. Pircov spominski turnir. V soboto in nedeljo je v kategorijah U7, U8, U9, U10 in U11 nastopilo preko 20 ekip. Na turnirju so uspešno nastopale tudi naše ekipe, ki so bile uspešne tudi na turnirjih, ki so se jih udeleževale drugje. S tem smo ponovno počastili spomin enega ustanoviteljev kluba, bivšega trenerja, predsednika in častnega člana kluba Branka Vraniča Pirca.

Že kmalu zatem smo hiteli na Euro 2024 v Nemčijo, kjer smo se mnogi izmed nas srečevali, družili in navijali za našo Slovenijo, ki je na prvenstvu odlično nastopala ter posledično bila tudi zaslužna za nove vpise mlajših v našo športno panogo.

V poletnih mesecih smo na našem prelepem igrišču pod Grajskim gričem na pripravah gostili drugo ekipo angleškega prvoligaša WBA iz Birminghama. Pred in po tekmi z Mariborom v kvalifikacijah za evropska tekmovanja pa je na našem igrišču vadila ekipa Vojvodine iz Novega Sada. Na našem igrišču je več treningov opravilo tudi člansko moštvo Maribora, poleg njih pa nekaj tudi njihova mladinska ekipa.

Konec meseca avgusta, natančneje 29. 8. 2024 je bila prvič v zgodovini na nogometnem igrišču v Limbušu odigrana mednarodna reprezentančna tekma, in sicer prijateljska tekma selekcij U17 Slovenije in Črne gore. S kar 5:0 so zmagali naši fantje. Tekma se je pričela s protokolom, ki je ob izobešenih zastavah udeleženi državi in UEFA ter FIFE zajemal tudi igranje državnih himn obeh držav.

To je bilo res nekaj posebnega za naš klub in tudi kraj.

Brez vzorno urejene igralne površine zgoraj omenjenih dogodkov in obiskov drugih ekip ne bi bilo. Leta 2024 smo nadaljevali z vzdrževanjem infrastrukture, še posebej igralnih površin na glavnem in pomožnem igrišču. S pomočjo občinskih sredstev in sponzorjev smo ponovno uredili glavno igrišče ter poskrbeli za izboljšanje travnate površine, kar je povečalo kakovost treningov in tekem. Veliko je k temu pripomogla nabava dveh robotskih kosilnic, ki neumorno kosita travo na glavnem igrišču. Za naložbo smo se odločili, ker je vedno težje dobiti zanesljivega človeka, ki bi skrbel za tako velike vadbene površine, dosedanja oprema pa je že tudi precej dotrajana in potrebuje vedno več servisov in popravil.

Veliko truda smo vložili v delo na pomožnem igrišču, kjer smo se trudili urediti boljše odvodnjavanje in poskrbeti, da bi bilo igrišče več časa na voljo za kakovostno vadbo.

Preglavice so delali nalivi, ki so močnejši kot včasih, zato smo se morali ukvarjati s čiščenjem in popravilom drenaže ob igrišču. Nagajali so nam tudi

Podelitev plakete NZS za 50 let delovanja kluba, Brdo pri Kranju

manjši plazovi na brežini med glavnim in pomožnim igriščem. Dela na in ob igrišču ne zmanjka nikoli, treba je seveda tudi redno urejati vse spremljevalne objekte in površine. Pridobili smo tudi dodatno slatičnico za mlajše selekcije, kar je bilo nujno ob tako velikem številu otrok.

Tudi garderobe in drugi prostori za igralce so redno čiščeni, oprema redno in vzorno oprana ter zložena, za kar skrbita Ksenija Polak in Marija Špindler.

Za prihodnost imamo ambiciozne načrte, saj si želimo še naprej izboljševati rezultate v ligi, povečati število mladih igralcev v klubu in utrditi svojo vlogo v lokalnem športu. Vodstvo kluba si prizadeva pridobiti več sponzorskih sredstev, kar bi omogočilo nadaljnjo nadgradnjo infrastrukture in izboljšanje pogojev za vadbo vseh članov kluba. Glede na številčnost se srečujemo s prostorsko stisko na igralnih površinah, še posebej ko je slabo vreme in je zlasti pomožno igrišče precej namočeno, bi si želeli na njem umetno travo. Seveda je to velik zalogaj in terja veliko angažiranost več deležnikov, da bi se uresničilo.

Ob iztekajočem letu se zahvaljujem vsem sponzorjem, donatorjem, ki nas podpirate, vsem trenerjem za strokovno delo na igrišču, tistim, ki skrbite za čistočo naših prostorov in opreme, tistim, ki pomagata na igrišču in ob njem ter vsem simpatizerjem našega kluba.

Želim vam vse dobro v letu 2025 in vas ponovno vabim na igrišče pod Grajskim gričem v pomladanskem delu sezone 2024/25!

Bogomir Špindler

32

Spominski Pircov turnir

Spominski Pircov turnir

90 LET MIZARSTVA ONIČ

Obdržati posel skozi tri različna družbena obdobja oziroma države (Kraljevina Jugoslavija, SFRJ, Slovenija) in pri tem kljubovati tudi vsem gospodarskim krizam, ki stopijo na poslovno pot, se sliši skoraj neverjetno. To v Limbušu uspeva družini Onič, ki se že nepretrgoma 90 let ukvarja z mizarstvom. V vseh teh letih, ko so izginjale tudi velike, znane, uspešne in trdne tovarne, naši ponosi, se je njihova obrtna delavnica obdržala do danes in uspešno obratuje. So to ponos, trma, zagnanost, sposobnost ...? Verjetno vse skupaj, saj obrt daje kruh že 4. generaciji družine.

Začetki mizarstva Onič segajo že v leto 1933, ko je stari oče Srečko Onič začel mizariti v najemniški delavnici v Limbušu. Leta 1934 je obrt zaradi utesnjenosti, predvsem zaradi prvih strojev, ki so se pojavili in v mnogočem olajšali delo, preselil k Jauniku, nato pa si je nedaleč v stran leta 1955 poiskal nov prostor ob Limbuški cesti, kjer je postopoma zrasla nova proizvodna zgradba, kjer obratujejo še danes.

Leta 1968 je Srečko Onič prevzel obrt od očeta Srečka Oniča in jo razvil na zelo visok nivo, kar je terjalo vključevanje lastnega dela in sodobne tehnologije. Njegova obrt se je usposobila do tolikšne mere, da je lahko vse izdelke do končne obdelave izdelal v svoji delavnici, kar nekoč, ko je mizaril še njegov oče, ni bilo izvedljivo.

Danes vodita mizarstvo vsak s svojo obrtjo Srečkova sinova Mladen in Gordan, 3. generacija, ki sta zaradi nenehnega posodabljanja proizvodnje, z gledovanja po novih trendih v mizarstvu in kljub veliki konkurenci ohranila visoko stopnjo kvalitete. Mladenu pri delu pomagata še sinova Urban in Klemen, ki nadaljujeta družinsko tradicijo v obrti 4. generacije.

S svojimi izdelki opremljajo domove, pisarne, lokale, poslovne prostore in druge objekte, saj jim zaupanje izkazujejo tako številna podjetja kot individualni naročniki.

Poleg številnih priznanj so posebej ponosni na certifikat, prejet v Rosenheimu v okviru projekta uvajanja mojstrskih izpitov v lesni stroki pri nas.

Na hišno ograjo na Limbuški c. 46 so Oničevi pritrtili Knjigobežnico, za katero se je ideja porodila ženi Metki, z željo po spodbujanju bralne kulture v našem okolju. Vnukinja Tia je knjigobežnico popestrila na način, ki odraža njeno kreativnost in željo, da ta prostor zaživi v polnem pomenu besed.

Ob visokem jubileju družini Onič iskreno čestitamo in jim želimo veliko poslovnih uspehov ter osebne sreče in zdravja!

Zapisala: Marijanca Karmel

Prva delavnica l.1935: Srečko Onič drugi z leve

Eden prvih računov, 1949

Certifikat za uvajanje mojstrskih izpitov

Vedno kaj posebnega ...

Iz naše delavnice

Knjigobežnica

Spoznajmo JACK & JOE BBQ & PIZZA

Dobri dve leti je od kar sta Igor Radulovič in Damijan Šparakl na Limbuškem nabrežju v objektu, ki je med drugim nekoč bil tudi Dom nabrežje v lasti Turističnega društva Limbuš in Krajevne skupnosti Limbuš, odprla svojo drugo restavracijo. Poimenovala sta jo Jack & Joe BBQ & Pizza. Tako kot njena starejša sestra, ki je doma na mariborskem Lentu, je tudi novo odprta restavracija dandanes že zelo dobro znana, tako Mariborčanom, kot tudi gostom širom po Sloveniji, pa tudi tujcem. Povabili smo ju, da nekoliko bolje predstavita svoj lokal tudi našim krajanom, pridružil se nam je tudi Domen Krušnik, vodja osebja.

34

Restavracija Jack & Joe BBQ & Pizza v Limbušu je vaša druga restavracija, prva je kot rečeno uveljavljen Jack & Joe na mariborskem Lentu. Kako to, da ste se odločili svoj drugi lokal odpreti tukaj, ob Dravi v Limbušu.

Že nekaj časa smo iskal primerno lokacijo za naš drugi lokal. Eden od razlogov je bila želja po širitvi dejavnosti, drugi pa tudi zavedanje, da bo Lent kmalu zaprt za motorizirani promet, s tem pa našim gostom precej otežen dostop do lokala na Lentu. Iskanje primerne lokacije nas je med drugim pripeljala tudi do lastnika Tete Fride, ki ima tukaj še vedno bar in glamping naselje. Hitro smo našli skupni jezik in najeli smo ta prostor. Lokacijo sicer kar dobro poznamo, še posebej Igor, ki je nekoč delal kot kuhar v takrat zelo znani restavraciji Hugo, tukaj v neposredni bližini.

Ali po dveh letih od otvoritve menite, da je bila vaša odločitev pravilna?

Sicer trenutno niso ravno rožnati časi za gostinsko dejavnost. Še vedno se zelo pozna škoda, ki jo je povzročila epidemija koviida, predvsem v pomanjkanju delovne sile. Vendar pa po dveh letih ugotavljamo, da je bila naša odločitev prava. Uspeli smo sestaviti dobro ekipo, razširiti ponudbo in vztrajamo na kvaliteti, kar so prepoznali tudi naši gostje.

Jack & Joe je v Mariboru in širše znana blagovna znamka. Pa vendar nas zanima ali ste ob odprtju nove lokacije tukaj na Dravskem nabrežju iskali tudi kak kontakt z lokalno skupnostjo, lokalnimi dobavitelji, lokalnimi podjetji?

Že od vsega začetka se trudimo v našo ponudbo vključiti čim več lokalnih dobaviteljev in lokalno pridelane hrane ter pijače. Vendar pri tem naletimo na velik problem, namreč za večino lokalnih dobaviteljev smo že preveliki. Lokalni dobavitelji nam ne morejo dobaviti dovolj velikih količin pridelkov, ki jih v svoji kuhinji potrebujemo. Ob tem je problem tudi zagotavljanje konstantne kvalitete dobavljenega. Pri mesu smo s tega vidika še kar uspešni, saj nas z zelo kvalitetnim govejim mesom oskrbuje lokalni mesar. Pri drugih artiklih, recimo mlečnih proizvodih, krompirju, solati za naše potrebe ni dovolj velikega lokalnega ponudnika. Recimo krompir, ki ga lupimo, režemo in pripravljamo sami, mora biti res kvaliteten, saj ga potrošimo 40 ton letno. Tudi solate potrebujemo 20 ton letno. To so količine, ki jih lokalni pridelovalci ne morejo zagotoviti.

Še najbolj lokalno nabavljamo vina in ponudimo lahko lepo paleto vin. Trenutno sicer še ne ponujamo vin limbuških vinarjev, čeprav to načrtujemo že nekaj časa. Kar nekaj limbuških vinarjev je znanih po vrhunskih vinih, kot so Jaunik in Meranovo. Zavedamo se, da morajo biti v naši vinski karti tudi lokalna, limbuška vina.

Igor, glede na to, da ste na Dravskem nabrežju nekoč že delali, vas sprašujem ali ste ob prihodu na Dravsko nabrežje čutili kaj nostalgije, oziroma ali vas kaj stiska pri srcu ob pogledu na ruševine nekdanjega vrhunškega lokala?

Še vedno zelo spoštujem g. Hugota in go. Anito, ki sta takrat ustvarila to vrhunsko restavracijo. Ponosen sem, da sem lahko delal v tako vrhunski

in eminentni restavraciji kot je takrat bilo gostišče Hugo. Odlična lokacija in odličen jedilnik za tiste čase, je gostom ponujalo res vrhunsko doživetje. Takšne restavracije danes nosijo Michelinova priznanja ... Sicer se osebno v času po zaprtju Hugota nisem več kaj veliko vračal na to lokacijo, čeprav sem nanjo še vedno zelo navezan. Poslovna pot me je vodila v Švico, potem pa na Lent, in nekako ni bilo časa za obujanje spominov na stari lokaciji. Sedaj pa, ko imam tukaj spet lasten lokal, me pri srcu prav stiska, ko pogledam na drugo stran tega našega zaliva in vidim samo še zapuščene ruševine nekdanje restavracije. Po drugi strani pa sem ponosen in vesel, da lahko s svojim delom prispevam k oživiljanju Limbuškega nabrežja. Vedeti morate, da je ta lokacija kar zahtevna, saj naši gostje ne prihajajo samo iz Maribora, Ruš in okolice, ampak tudi iz bolj oddaljenih krajev, veliko je tudi Avstrijcev in drugih tujcev. Najti naš lokal ni tako enostavno, saj je dostopnost do našega lokala kar precej zapletena. Tudi cesta je v klavnem stanju. Poleti še nekako gre, problemi so predvsem z zimsko službo, saj smo po prioriteti zimske službe na zadnjem mestu. Problemi so tudi ob neurjih, ko se mnogokrat na cesto podre

kakšno drevo, saj lastniki bolj slabo skrbijo za svoje gozdove. Velikokrat nam naši gostje potarnajo, da pridejo v lokal z blatnimi čevlji, saj cesta in okolica ni vzdrževana tako kot bi morala biti za normalno uporabo.

V gostinstvu delate že mnogo let. Povejte nam, kakšna je razlika v ponudbi takrat in danes, ter tudi morda v gostu takrat in danes.

Ponudba, kot jo je nekoč je imelo gostišče Hugo je zagotovo še vedno aktualna. Lep primer je restavracija Vnukec v Limbušu, ki nekako ohranja takšen tip ponudbe.

Midva pa sva našla svoj izziv v tem, kar danes ponuja Jack & Joe. Pravzaprav sva z novostmi pričela že v lokalu, ki je bil predhodnik Jack & Joe in se je imenoval Žajfa. To je bil lokal, katerega glavne stranke so bili mladi, dijaki in študenti, saj smo nekaj časa

sprejemali tudi študentske bone. Po kakšnih 8 letih pa sva ponudbo nadgradila v jedilnik, kot ga danes ponujata naši restavraciji. Gre za ponudbo po kateri danes povprašuje tako mlajša kot tudi starejša generacija, to je širok spekter od steakov, hamburgerjev, rebrc, "cufane" govedine itd.. Na Lentu sva dodala še nekaj azijske in mehiške kuhinje, tukaj v Limbušu pa smo ti dve nadomestili z italijansko kuhinjo, ponujamo namreč testenine in pizze. Vse to skupaj je torej nekakšna fuzija okusov v kuhinji.

Kaj so ključni dejavniki da lahko v tej industriji tukaj, v tem našem okolju, spišeš uspešno zgodbo?

Kvaliteta in kontinuiteta kvalitete, primerni interior, prijazno, izobraženo in urejeno osebje. Nenehno razmišljanje, kaj bi lahko še izboljšali, kje bi lahko dvignili kvaliteto, s čim so gostje zadovoljni, kaj jih moti.

Ali menite, da s svojo ponudbo vašega gosta tudi vzgajate? V naš kulinarčni svet prinašata novosti in trende tudi od drugod ...

Absolutno, trendi v svetu se nenehno spreminjajo in tudi mi smo se odločili, da se bomo držali modernih trendov. Pravi steak mora biti pečeno na odprtem ognju, torej na lesu ali oglju, prava "cufana" govedina ali svinjina in prava rebrca morajo biti dimljena po

ameriškem sistemu. Seveda mora biti tudi surovina, torej meso izredne kvalitete. V naših burgerjih uporabljamo samo slovensko govedino, medtem ko pri steakih gostje lahko izbirajo med slovensko, irsko ali ameriško govedino. Enako je z uvajanjem azijske ali mehiške kuhinje. To je hrana z močnimi okusi, pikantna, sladka. Ko smo s tem pričeli smo morali začimbe in okuse prilagoditi slovenskemu gostu. To je pomenilo manj ostre začimbe od originalnih.

Od začetka smo imeli kar burne odzive, ampak danes gostje izredno radi naročajo indonezijski Bami Goreng, ki ga imamo v ponudbi že od vsega začetka, torej se je prijel, kot pravimo v žargonu.

Goste pa na nek način vzgajamo tudi s široko ponudbo vin, odličnih rumov in whiskijev. Če smo pred leti ponujali štiri vrste whiskijev in morda en rum, danes lahko gost izbira med vsaj petnajstimi vrhunskimi whiskyji in desetimi vrhunskimi rumi. Naše osebje je usposobljeno, ne le da whisky ali rum primerno postreže, ampak gostu tudi predstavi posebnosti in značilnosti posamezne pijače.

Enako je z vinsko ponudbo, ki se je iz nekaj vrst vina razvila v pestro in široko vinsko karto. Ob tem ustrezno izobražen kader lahko svetuje in k posameznim jedem ponudi jedi primerna vina.

Kje pa danes najdeta nove ideje in kam se bo vajina kulinarika razvijala naprej?

Za ideje sploh ni problema, saj jih imamo vedno preveč. Pravzaprav se morava z idejami kar brzdati, da v lokalih ne narediva zmede pri ponudbi. Tudi preveč ponudbe ni dobro, saj se gost zelo težko znajde in odloči. Pri idejah je tako, da jih je treba spustiti skozi sito in za tisto eno ali dve, ki se zdita dobri, zelo zelo dobro premisliti in v glavi preigrati vse možnosti, preden jo preizkusiš v praksi. Veliko potujeva, veliko idej lahko dobiš na televiziji, pa preko socialnih omrežij. Danes do idej res ni težko priti. Najbolj pomemben pri vsem pa je trg. Razlike v navadah in tudi okusih so velike že med Mariborom in Ljubljano. Kaj bo v nekem okolju zanimivo in kaj ne, je zelo težko predvideti.

Kako je delati pri vas kako izbirate sodelavce kako ste sestavili ekipo.

Danes je dober kader zelo težko dobiti, zato si ga pravzaprav vzgajamo kar sami.

Zagotovo je na prvem mestu zagotavljanje odličnega odnosa do gosta, to pa lahko dosežemo le z dobrimi medsebojnimi odnosi, dobrim prenosom informacij, kvaliteto in znanjem. Dvakrat na mesec se sestane kompletna ekipa na sestanku, kjer si izmenjamo izkušnje, se pogovorimo o težavah in o nadaljnjem delu. Za zaposlene organiziramo različne team

buildinge, obiske različnih drugih lokalov ali vinskih kleti po Sloveniji, ter na tak način krepimo ekipo in širimo svoje znanje. V kolikor sodelavec izrazi željo po dodatnem izobraževanju, recimo za barmana ali sommeliera, mu seveda takšno izobraževanje tudi omogočimo.

Ker želimo našemu gostu predvsem dati odlično izkušnjo, moramo tudi od našega osebja zahtevati samo odličnost.

Kaj bi predlagali nekemu, ki se danes odloča za poklic pa ga zanima gostinstvo?

Gostinstvo je izredno lep poklic, čeprav tako težkih časov v tej branži, kot jih beležimo v zadnjem času, zagotovo še ni bilo. Po koroni so tako rekoč eksplodirali stroški materiala, hrane, energije in tudi delovne sile,

ki je za povrh še primanjkuje. Gostinci vse te podražitve zelo težko prenesemo v ceno našega produkta, saj to ceno ne glede na vse še vedno postavlja trg.

Imamo 54 redno zaposlenih delavcev, ob tem pa zaposlujemo še kar nekaj študentov in pogodbenikov za krajši delovni čas.

Seveda je formalna izobrazba zelo pomembna, pa vendar pri nas najbolj cenimo, kaj kdo zna narediti, kako delo opravi, kako je prijazen do gostov in da je timski delavec. Poklici v gostinstvu bodo vedno bolj iskani in seveda tudi vedno bolj plačani. Lahko se pohvalimo, da so tudi plače pri nas - recimo temu solidne - torej nekje med 1400 in 2000 evri za povprečno dvesto opravljenih delovnih ur mesečno.

Kot sem rekel že prej, pa si je za dober kader potrebno nenehno prizadevati, vzgajati in graditi dobre medsebojne odnose. Zavedamo se, da bo zadovoljen in sproščen delavec to svoje zadovoljstvo in sproščenost skozi delo prenesel tudi na goste.

Kaj je vaša vizija bodočnosti, kje se vidite kot podjetnik čez 3 ali 5 let.

Naša največja želja je stabilno poslovanje, da smo vedno boljši in najboljši na trgu, da ohranjamo in še nadgradimo kvaliteto in prijaznost. O širitvi in kakšni novi lokaciji trenutno ne razmišljamo, seveda pa "nikoli ne reče nikoli" ...

Ob našem lokalu je že nekaj let zasidran tudi čisto pravi splav ali flos, kot ga tudi imenujejo. V minulem letu se je izkazal kot izredno dodana vrednost naši po-

nudbi. Letos smo ga delno že obnovili, nekaj obnova nas še čaka, imamo pa z njim v prihodnjem letu velike načrte, saj bomo z njim tudi pluli po Dravi in na njem prirejali različne družabne dogodke.

Gostinska industrija bo vedno bolj usmerjena in specializirana. Menim, da bodo zaradi rasti stroškov, predvsem dela, klasične vaške gostilne počasi izumrle. Preživele bodo morda tiste, ki so organizirane kot družinska obrt, torej v katerem je glavna delovna sila domači družinski člani.

Za razvoj turizma in gostinstva na Limbuškem nabrežju je zagotovo velikega pomena še Dravska kole-

sarska pot in nekatere druge dejavnosti, ki bi jih lahko razvijali v tem naravnem okolju. Tudi lokalna skupnost bi lahko namenila več pozornosti razvoju takšnega biserja kot je Limbuško nabrežje, predvsem v smislu turizma.

Dobrodošla bi bila ladijska povezava levega in desnega brega Drave z uresničitvijo že dolgoletnih idej in želja po redni ladijski povezavi med nekaj točkami na obeh bregovih Drave, ki bi povezala ponudbo na obeh bregovih, olajšala prehod ljudi in tudi kolesarjev.

Pogovarjal se je Andrej Šaupel

Naša nova rajonska policistka

Spoštovane krajanke in krajani,

sem Janja Meglič, policistka in vodja policijskega okoliša Limbuš-Pekre. Z veseljem opravljam svoje delo v vašem okolju, saj verjamem, da lahko le z dobrim sodelovanjem med policijo in skupnostjo ustvarimo varno in prijetno okolje za vse.

V našem policijskem okolišu si prizadevamo za preventivno delo, ki je ključnega pomena za zagotavljanje varnosti in preprečevanje kaznivih dejanj. S preventivnimi dejavnostmi, kot so ozaveščanje o prometni varnosti, varstvo otrok in starejših, ter ukrepi za zmanjševanje premoženjske kriminalitete, želimo prispevati k boljši kakovosti življenja v našem kraju.

Poudarek dajemo tudi osebnemu stiku z občani. Vedno sem vam na voljo za pogovor, nasvet ali pomoč. Skupaj lahko naslovimo izzive, s katerimi se soočamo, in poiščemo rešitve, ki bodo koristile naši skupnosti. Za vas sem dosegljiva na elektronski naslov janja.meglic@policija.si.

Ob tej priložnosti bi vas rada povabila, da se vključite v naše preventivne aktivnosti in da skupaj z nami soustvarjate varno okolje. Vaše predloge, vprašanja in pobude sprejemamo z odprtimi rokami, saj le z vzajemnim zaupanjem in sodelovanjem lahko dosežemo odlične rezultate.

Hvala, ker skrbite za varnost svojega okolja in podpirate naše delo. Skupaj gradimo varno skupnost!

Lep pozdrav,

*Janja Meglič, policistka,
vodja policijskega okoliša Limbuš-Pekre*

LAŽNA SPLETNA MESTA BANK

E-poštna sporočila z lažnim predstavljanjem banke običajno vsebujejo povezave, ki vas usmerijo na lažno spletno mesto banke, na katerem morate razkriti finančne in osebne podatke.

KATERI SO PREPOZNAVNI ZNAKI?

Lažna spletna mesta bank so videti skoraj tako kot prava. Taka spletna mesta pogosto uporabljajo pojavno okno s pozivom, da vnesete bančne poverilnice. Prave banke ne uporabljajo takih oken.

Za ta spletna so značilne te lastnosti:

Nujnost: takih sporočil na pravih spletnih mestih bank ni.

Pojavna okna: ta se pogosto uporabljajo za zbiranje občutljivih podatkov od vas. Ne klikajte jih in vanje ne vnašajte osebnih podatkov.

Slabo oblikovanje: bodite previdni na spletnih mestih, ki imajo oblikovne, črkovalne ali slovnične napake.

KAJ LAHKO STORITE?

Nikoli ne klikajte povezav v e-poštnih sporočilih, ki vodijo do spletnega mesta vaše banke.

Povezavo vedno ročno vnesite ali uporabite obstoječo povezavo na svojem seznamu priljubljenih spletnih mest.

Uporabljajte brskalnik, ki omogoča blokiranje pojavnih oken.

Če gre za kaj res nujnega, vas bo banka o tem obvestila, ko se prijavite v svoj spletni račun.

LETA 2025 BO MINILO:

- 760 let od prve omembe Laznice (1365)
- 550 let od drugega divjanja Turkov po Limbušu (1475)
- 400 let od izločitve ruške podružnice iz limbuške župnije - ustanovljena je bila župnija Ruše (1625)
- 285 let prve šole v Limbušu (1740)
- 240 let od izločitve cerkve sv. Bolfenka na Pohorju iz statusa sakralnih objektov (od takrat ni več cerkev, 1785)
- 195 let obiska cesarja Franca I. na Meranovem (1830)
- 190 let od izgradnje in blagoslova Marijine cerkve na Pekrski gorci, Slovenske kalvarije (3. 5. 1835)
- 170 let od kar je vino iz Meranovega "Johannisberg Riesling" v Parizu prejelo nagrado "Medaille I' Classe"
- 140 let od smrti Ane (Plohl) grofica Meranska, žene nadvojvoda Janeza (4. 8. 1885)
- 95 let od ustanovitve Sokolskega društva Limbuš (930)
- 90 let od izgradnje in otvoritve Sokolskega doma v Limbušu (3. 11. 1935)
- 70 let od porušenja kapele v centru Limbuša (1955)
- 40 let od ustanovitve Društva upokojujencev Limbuš - Pekre (21. 12. 1985)

IMPOTT d.o.o.
UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV
 Ob Blažovnici 28-30, 2341 Limbuš
 T: +386 (0)2 614 00 26 E: impott@siol.net W: www.impott.si

CVETLIČARNA
Lonček
 Sonja Knuplež s.p.
 Limbuška cesta 35, 2341 Limbuš
 Tel: 059 013 924
 Gsm: 031 797 905
 E-mail: sonja@loncek.si

Ponujamo:
 - lončnice in rezano cvetje
 - šopke za vse priložnosti
 - aranžiranje in zavijanje daril
 - dekorativne izdelke
 - izdelavo vencev in aranžmajev
 - suhe in sveže aranžmaje
 - steče
 - sprejem naročil za urejenje grobov
 - prodajo zemlje in peska za grobove
 - dekoracijo prostorov...

Redni delovni čas
 Ponedeljek - Petek: 8:00 - 14:30
 15:00 - 18:00
 Sobota: 08:00 - 12:00

Prevozi s kočijo Marko Potočnik

DOŽIVITE PREVOZ S KOČIJO
 NA POROKI | NA RAZNIH DOGODKIH | NA TURISTIČNI VOŽNJI
 (roj. dnevi, prireditve, obletnice, birne)
 040/ 771 538 info@kocija-mb.si www.kocija-mb.si

ČOFATI TEAM
 Urejanje okolja - čiščenje
 Selitve - manjša gradbena dela

TAMARA ČOFATI S.P.
 VRHOV DOL 12
 2341 LIMBUŠ

040/357 462
 040/644 709
 okolje.cofati@gmail.com

ognjišče

Slomškova knjigarna Maribor
 Gosposka ulica 17, Maribor
 knjige, darila, igrače, vse za krst, birmo ...

Poskrbi za požarno varnost svojega doma.

Bodi pripravljen, bodi varen!

Klic v sili: 112

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

Ob klicu na številko 112 povejte:

- kdo kliče,
- kaj se je zgodilo,
- kje se je zgodilo,
- kdaj se je zgodilo,
- koliko je ponesrečencev,
- kakšne so poškodbe,
- kakšne so okoliščine na kraju nesreče,
- kakšna pomoč je potrebna.

Na številko 112 lahko pokličete

ali pošljete kratko sporočilo (SMS),

če potrebujete pomoč gasilcev, nujno medicinsko pomoč, druge reševalne službe ali policijo. Na številko 112 lahko brezplačno kličete s stacionarnega ali mobilnega telefona (tudi če je račun prazen) v vseh državah Evropske unije.

Več informacij:
www.gov.si/ob-pozaru

Izdalo in založilo Ministrstvo za obrambo – Управа Republike Slovenije za zaščito in reševanje v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije, Združenjem slovenskih poklicnih gasilcev in Slovenskim združenjem za požarno varnost. Zasnova, ilustracije, oblikovanje in priprava za tisk: Studio Ajd, d.o.o., Dobruvlje. Lektoriranje: Služba za strateško komuniciranje MO, Ljubljana, 2024.

"Naš kraj" - glasilo Krajevne skupnosti Limbuš

Komisija za informiranje pri KS Limbuš:

Marijanca Karmel – predsednica in člani/ce Julija Flogie, Marija Lončarič, Uroš Lovrenčič, Andrej Šauperl

Uredniški odbor: Marijanca Karmel, urednica in članice Julija Flogie, Marija Lončarič, Darja Medved ter Karolina Merc

Jezikovni pregled: Darja Medved, Julija Flogie (šola)

Izdala: Krajevna skupnost Limbuš, Ob Blažovnici 41, Limbuš, odgovarja Andrej Šauperl

Založba: Ognjišče d.o.o. založniška dejavnost, Koper; oblikovanje Andrej Šauperl; tisk Tiskarna Babič; naklada 1.000 izvodov

Limbuš, januar 2025, glasilo je brezplačno. Kataloški zapis: C501-2759

... in čakajo ...